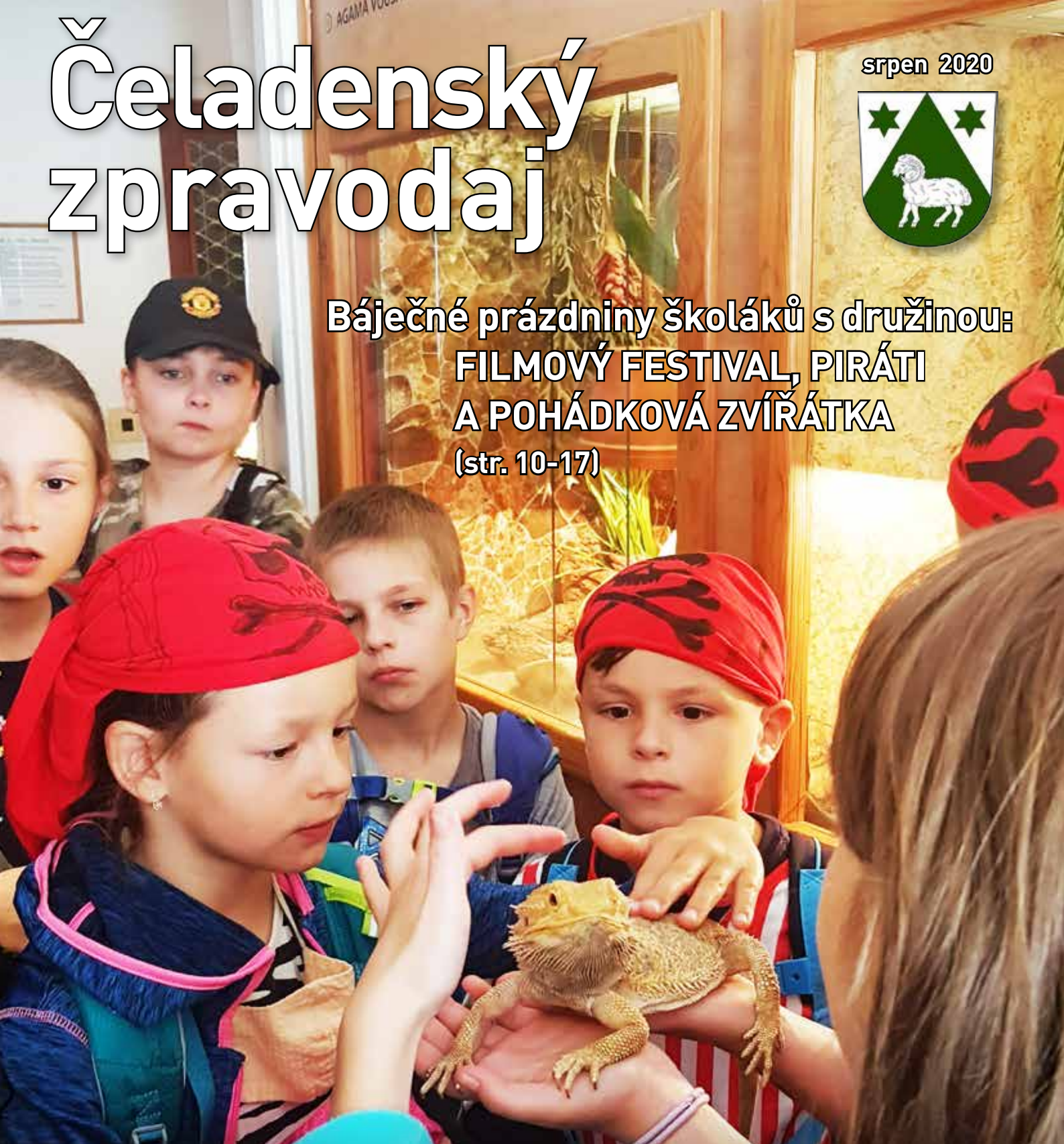

Čeladenský zpravodaj

srpen 2020

Báječné prázdniny školáků s družinou:
**FILMOVÝ FESTIVAL, PIRÁTI
A POHÁDKOVÁ ZVÍŘÁTKA**
(str. 10-17)

3 PJK Stavbou roku?

Podpořte Památník Josefa Kaluse
v celostátní soutěži Stavba roku

4-7 V září splatíme úvěr

Rozhovor se starostou Pavlem Lukšou
o koronaviru i poslední splátce úvěru

22-24 O pohřebnictví v Čeladné

O tom, jak se v historii obce měnil
přístup společnosti ke smrti a pohřbu

**LADNÁ,
CHODNÍK
A SENÁT**

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, přichází srpen, měsíc prázdnin za námi a na něco dovolenkového to letos vypadá jen velmi pozvolna. Jednak jsme neustále konfrontováni, já říkám strašeni, jen čísla, kdy přes noc zjistíte, že statistika je jiná, někdo ji zkrátka špatně počítá. To neustálé okopávání se samotnými členy vlády, zda je lepší svetr červený nebo upjaté modré sako s růžovou kravatou, povede snad jen k tomu, že lidé nakonec nebudou dodržovat vůbec nic. Takže za vděk můžeme jen vzít, že nás snad nebudou trápit tropická vedra, jako tomu bylo v uplynulých letech, ale to si řekneme na konci srpna. A velmi pozitivní je informace, že se snad zemi dostalo dostatek vody, aby se naplnila prameniště podzemních vod.

Rád bych se ještě prostřednictvím tohoto čísla zpravodaje vrátil do července a poděkoval správci farnosti Mariuszi Roszewskému za organizaci tradičního krmáše (12. července) a především pak hlavnímu celebrantovi této mše svaté, otci Vítězslavu Řehulkovi. Povzbuzující kázání si myslím odneslo s sebou domů mnoho účastníků bohoslužby. Poděkování zaslouží i naši hasiči, kteří se postarali o postavení hasičského stanu a jeho následného složení, a také paní Lucie Novotná, které zajistila skvělé občerstvení. Velké poděkování zasloužíte samozřejmě vy všichni, kteří jste svou účastí tuto pro farnost významnou akci podpořili.

LADNÁ LETOS NEBUDE

Každý srpnový zpravodaj Vás lákám na rodinný letní festival Ladná Čeladná, ale ten letošní jsme museli spolu s organizátory s těžkým srdcem zrušit. Je mi z toho smutno, protože i ten letošní sliboval skvělý kulturní zážitek. Ale co naplat, nemůžeme si dovolit vystavit Vás nějakému nebezpečí, kulturní zážitek nelze upřednostnit na úkor Vašeho budoucího zdraví. Takže se všichni budeme o to více těšit na srpen roku 2021.

AKTUÁLNÍ INVESTICE

V letošním srpnu dostane úsek cesty přes Lípí svoji novou a nezaměnitelnou podobu. Tomuto úseku, na kterém již byla zbudována část chodníku, tvořící etapu směr

UPOZORNĚNÍ

Vzhledem k opravě havarijního stavu mostu ev. č. Če-M11 u č. p. 475 na Pasekách bude od 20. 8. do 25. 10. 2020 most uzavřen.

Horní Čeladná, se dostane ze stromů, které by jinak musely být sneseny při výstavbě chodníku, i ochrany svatých, neboť tato lokalita ji potřebuje jako sůl. První sochou je socha Jana Nepomuckého, našeho nejznámějšího světce v Evropě a patrona našeho kostela. Druhou sochou je patronka Moravy Panna Maria s Ježíškem a dalšími svatými jsou svatý Filip a Jakub, kterým byl našimi předky zasvěcen dřevěný kostelík přivezený z Rychaltic a sestavený na poli „farním“ – naproti Pátníku Josefa Kaluse.

PROSBA

Ty z Vás, jichž se bude dotýkat stavba chodníku na Horní Čeladnou, si během srpna dovolím navštívit s žádostí o povolení této stavby procházející přes Vaše pozemky. Trvalo to poněkud dlouho, ale již máme projektovou dokumentaci kompletní a můžeme požádat o stavební povolení. Jeho nedílnou součástí jsou Vaše souhlasy se stavbou na Vašich pozemcích. Obecní zastupitelstvo schválilo, jako v předešlých případech, cenu 100 Kč/m² pozemku, po kterém povede těleso chodníku.

V havarijním stavu se nachází most ev. č. Če-M11 u č. p. 475 na Pasekách (U Vlaštovek) a proto bude z důvodu jeho opravy ve dnech 20. 8. až 25. 10. tento most uzavřen. Uzavírka bude řádně označena.

SRPNOVÁ VÝROČÍ

Součástí historie našeho národa je i okupace naší země spojeneckými vojsky armád Varšavské smlouvy, která připadá na 21. srpna. Ať již budeme hodnotit tuto smutnou stránku dějin našeho národa jakkoli, nelze zapomenout, že okupanty byli i ti, se kterými dnes sedáváme za jedním stolem v Bruselu. Nesnažme se nikdy historii přemalovávat, ale berme ji jako fakt, ze kterého se můžeme poučit, ne jej však vymazat z paměti.

Stejně tak si nelze při dnešní situaci v Evropě nepřipomenout 23. srpen, který

OSN spolu s UNESCO vyhlásilo jako Mezinárodní den památky obchodu s otroky, jako připomínku na jeho zrušení, ale také jako připomínku doby, kdy se s otroky obchodovalo a kdy největším trhem byl tzv. transatlantický obchod s otroky, který přinesl utrpení mnoha miliónům obětí.

ŠKOLA SNAD V BĚŽNÉM REŽIMU

V úterý 1. září přivítáme v základní škole na zahájení nového školního roku naše prvňáčky, na které se těšíme a věříme, že jejich první školní krůčky nezhatí doba koronavirová.

Vážení spoluobčané, po různých výzvách jsem se rozhodl, že přijmu kandidaturu pro volby do Senátu v senátním obvodu č. 69 Frýdek-Místek, jehož součástí je i naše obec. K této kandidatuře přistupuji se stejnou pokorou a odpovědností, s jakou jsem vždy přistupoval k volbám komunálním. Nikdy jsem na obec či tento region nezapomněl, ať jsem byl na jakémkoli postu v kraji či parlamentu. Koneckonců rozpočtové určení daní přineslo nejen Čeladné, ale všem obcím výrazné zvýšení jejich příjmů, které jsou určitě vidět. Chci vám sdělit, že stojím o Vaše hlasy a ve vsí pokoře si Vás o ně dovoluji požádat v senátních volbách, které se budou konat ve dnech 2.-3. října letošního roku.

Vážení spoluobčané, dovoluji mi na závěr popřát Vám všem pokojný a pohodový srpnový měsíc prázdnin a hlavně šťastný návrat z dovolených. Naše prvňáčky a ostatní školáky si dovolím pozvat v září do školy a školek. No a Vás všechny bych chtěl povzbudit v této nelehké době. Tento COVID 19 v žádném případě nelze podceňovat, ale jako v každé době je nutno si především zachovat také svůj vlastní rozum.

Památník Josefa Kaluse nominován na Stavbu roku

DÁTE MU SVŮJ HLAS?

O prestižní titul Stavba roku 2020 usiluje i rekonstrukce Památníku Josefa Kaluse. Přihlášené stavby hodnotí odborná porota, ale hlasovat může i veřejnost.

Již 28. ročník soutěže pořádá Nadace ABF – Nadace pro rozvoj architektury a stavitelství. Patrony soutěže jsou Ministerstvo průmyslu a obchodu, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a Svaz podnikatelů ve stavebnictví.

Opět i v letošním ročníku odborná porota, ve spolupráci se Sborem expertů, v rámci hodnocení navštíví všechny přihlášené stavby v České republice. Návštěvou všech přihlášených staveb se stala Stavba roku naprosto jedinečnou a výjimečnou soutěžní přehlídkou mezi soutěžemi celorepublikového formátu. Zároveň s porotou všechny stavby navštíví také filmový štáb, který natočí filmové dokumenty jednotlivých přihlášených staveb. Porota uděluje zpravidla 15 nominací na titul Stavba roku a pět titulů Stavba roku. Bude uděleno též několik zvláštních cen, včetně cen partnerů a Ceny veřejnosti.

Pro Památník Josefa Kaluse můžete hlasovat na webu

www.stavbaroku.cz

v záložce Stavba roku. PJK má pořadové číslo 59, přidání hlasu je otázkou dvou kliků bez nutnosti hlas potvrzovat e-mailem.

red

QR kód na přímý link k hlasování pro PJK

FOTBAL SE VRACÍ!

SK Beskyd Čeladná

Domácí zápasy v srpnu

8. 8., 17:00 SKB - Bílovec
15. 8., 17:00 SKB - Hlubina
29. 8., 17:00 SKB - Č. Těšín

SRPEN V PROSPERU

Country večer s Čeladenkou II
15. 8., 18:00, letní zahrádka

Portugalský den
sobota 22. 8., od 11:00
letní zahrádka

Řízená degustace portugalských vín
sobota 22. 8., od 19:00
venkovní terasa u cukrárny

Portugalský týden
23.-29. 8.
letní zahrádka nebo restaurace

Oldies párty s DJ Tomy
sobota 29. 8., od 18:00
letní zahrádka

uvádí

KINEMATOGRAF Bratří Čadíků

8. 8. | Poslední aristokratka
9. 8. | Na střeše
10. 8. | Hodinářův učeň
11. 8. | Afrikou na pionýru

Promítat začínáme vždy po setmění.
Vstupné je dobrovolné a jde na konto Bariéry.

www.chatadukla.cz

STAROSTA PAVOL LUKŠA:

Blíží se historická chvíle.

V září splatíme úvěr, který změnil Čeladnou

Když si před 20 lety vzala Čeladná 130milionový úvěr na výstavbu náměstí a další investice, někteří škarohlídi jí předpovídali brzký krach. Jaká byla realita? Za uplynulých 20 let se obec nezpозdila se splátkami bance ani o jediný den, kromě náměstí vybudovala školku a sportovní halu, opravila školu a kompletně zrekonstruovala Památník Josefa Kaluse. A v září převede bance poslední splátku.

V běžných časech by tato událost byla hlavním tématem pravidelného letního rozhovoru se starostou Pavlem Lukšou. Dnes ale zažíváme stále tak trochu mimořádný stav, takže jsme nemohli začít jinak než koronavirem. A skončili jsme – neplánovaně – volbami do Senátu.

Před rokem pořádál Milion chviliek pro demokracii stotisícové demonstrace a vláda to měla nahnuté. Vzpomínáš, jak jsi hodnotil politickou situaci v Česku v loňském rozhovoru pro Čeladenský zpravodaj?

Říkal jsem, že vláda určitě nepadne, protože na tom ve skutečnosti neměl nikdo zájem. A že Milion chviliek je jen chvilková záležitost, protože sice ví, co nechce (Babiše), ale neví, co chce.

PŘÍMÝ ZÁSAH VIREM

Přesně tak jsi to říkal a tak to i dopadlo.

Jen ten koronavirus jsi nepředpověděl...

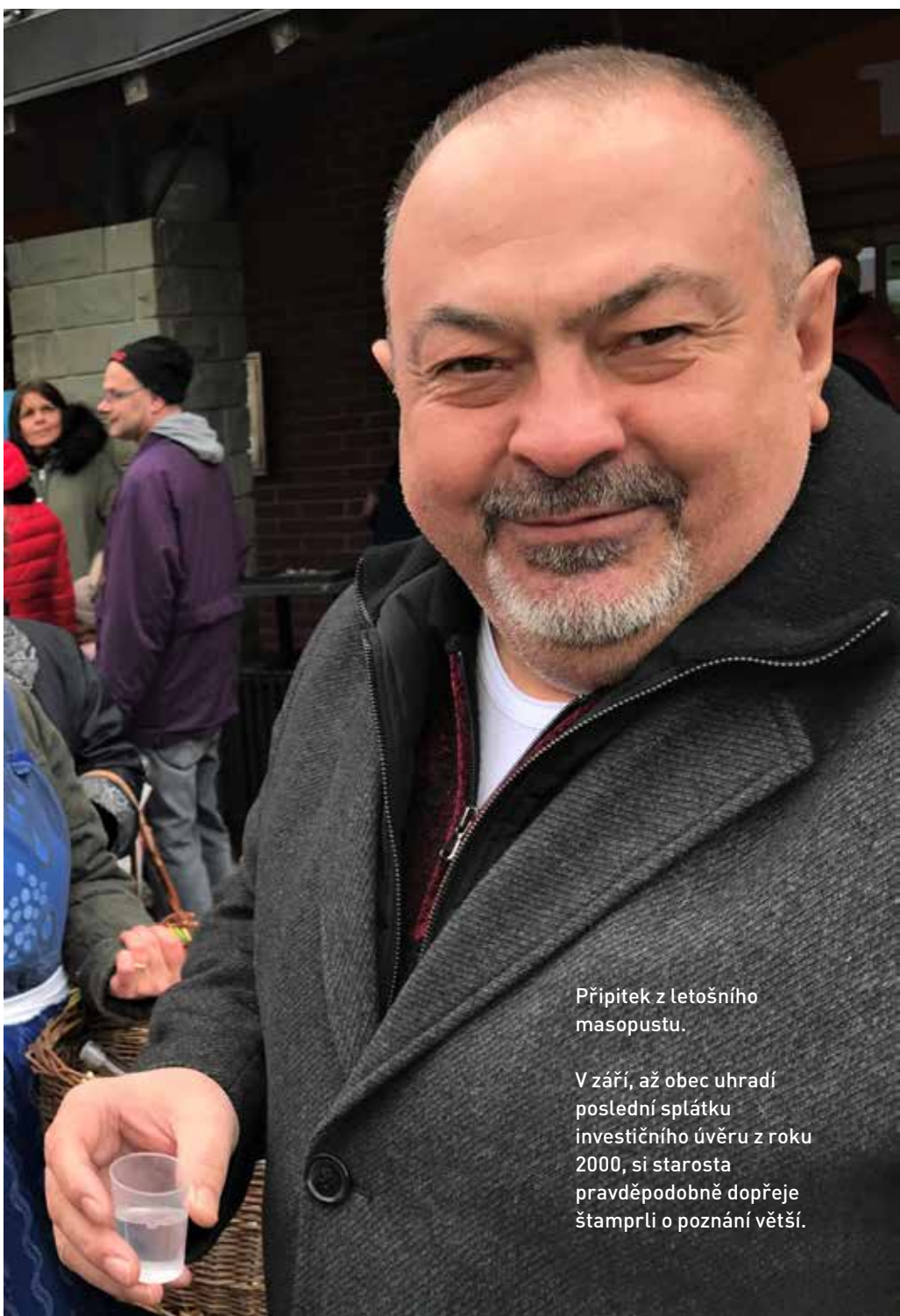
Protože to bych se určitě spletl. Kdybych věděl, že nás něco podobného postihne, tak bych určitě neočekával ty zmatky, které vidíme každý den v přímém přenosu. Nejdříve bylo podle politiků všechno pod kontrolou a za týden se zavíraly šachty. A když se začala situace na Karvinsku uklidňovat, tak hygienici omezili život v celém kraji, od Čeladné až po Rýmařov, kde snad nikdy žádný nakažený nebyl.

Není ale opatrnost na místě? V mnoha evropských zemích se začíná počet nakažených zvyšovat a ani u nás není situace úplně růžová.

Nikdo neví, co nás čeká, musíme být pokorní a obezřetní. S tím naprosto souhlasím. Ale nechápu ta chaotická opatření, když se z hodiny na hodinu zakázalo pořádání festivalů. Všichni přitom dobře věděli, že v Ostravě mají na „náhradním Colours“ postavené pódium a prodejci už tam pro návštěvníky smažili hranolky. Nebo když ministryně pro místní rozvoj vydá desetitisíce voucherů do lázní a pak se diví, že je lidé začali využívat, lázně jsou přeplněné a přestaly vouchery přijímat. To vypadá, jako by neznala kapacitu našich lázní a vymyslela ten nápad minutu před tiskovou konferencí, aby řekla něco pozitivního.

Hygienici ovlivnili taky život přímo v Čeladné, když svým nařízením v podstatě zakázali uspořádat festival Ladaná Čeladná.

To je další příklad toho, jak systém nefunguje.

Připítek z letošního masopustu.

V září, až obec uhradí poslední splátku investičního úvěru z roku 2000, si starosta pravděpodobně dopřeje štamprli o poznání větší.

V červnu jsme si oddechli, že nouzový stav skončil, a chtěli jsme dát lidem šanci, ať se trochu odreagují, odpočinou, vyjdou do společnosti.

Organizátoři Ladné Čeladné připravovali festival tak, aby na něm návštěvníci mohli dodržet všechna hygienická opatření, například kompletně zrušili program ve sportovní hale a všechno mělo probíhat jen venku, kde je riziko přenosu viru minimální. A najednou bác – kvůli Karviné a domovu pro seniory na Třinecku se ze dne na den zrušil festival v Čeladné. To byla rána ne koronavirová, ale morová.

NOUZOVÝ STAV

Festival nebude, to je už dnes jasné. Vraťme se ještě zpátky do doby, kdy byl vyhlášen nouzový stav. Jak na ty dny vzpomínáš?

Bylo to hodně hektické. V televizi jsme sledovali záběry z italských nemocnic, kde leželi pacienti na chodbách, a netušili jsme, co nás čeká. Jsem hrdý, že se nám v Čeladné vše podařilo zvládnout bez zmatku a hysterie. Lidé pochopili, že není dobré situaci podceňovat, protože nikdo nevěděl, o co jde. Na obci jsme pracovali od rána do večera. Jako jedni z prvních jsme nechali pro všechny seniory našít roušky a roznesli jsme je po celé vesnici, aby aspoň jeden člověk z rodiny mohl vyjít mezi lidi, zajít nakoupit do obchodu nebo vyřídit potřebné věci.

Takže to hodnotíš pozitivně?

Určitě, hlavně to, jak zareagovali naši občané a semkli se. Mnozí šli roušky nejen pro své rodiny, ale nabídli je prostřednictvím úřadu i ostatním. Ukázalo se, že naše ženy nezapomněly šít, vždyť před rokem 1989 jsme byli národem kutilů a co jsme si neudělali sami, to jsme neměli... Na druhou stranu ta situace dala příležitost, aby se všichni takzvaně vybarvili. S úsměvem si vzpomínám, jak jsme ještě před koronavirem řešili stížnosti některých občanů, že škola nebo škola dělají to či ono špatně. Teď si rodiče vyzkoušeli na vlastní kůži, jaké to je, když musí svým ratolestem několik měsíců nejen vařit, ale ještě se s nimi učit.

Myslíš, že bychom si z jarního nouzového stavu měli vzít nějaké ponaučení?

Pořád myslím na nemocné a staré lidi. Vždyť někteří z nich neměli v LDNkách a domovech pro seniory třeba půl roku návštěvu. Jsem si jistý, že mnozí tam zemřeli ne na Covid nebo nějakou jinou nemoc, ale tesknout. Ale proč ta situace vůbec vznikla? Každá nemocnice nebo zařízení pro seniory má přece kulturní místnost nebo jiné prostory, kde se daly jednoduše vybudovat přepážky jako v obchodních řetězcích. Nebo třeba jako ve věznicích, kde vězni mluví se svými návštěvami telefonem. To mi hlava nebere, že to v base jde a v nemocnici ne...

Jak z Tvého pohledu v té době fungovala vláda?
Nechci být generálem po bitvě, takže bych vládě

nevyčítal, že neměla v zásobě miliony roušek. Zafungovala sousedská solidarita a hlavně obce, které se postaraly o ty nejpotřebnější, i když jim to nikdo nenařizoval ani nezaplatil. Ale je to varovný prst do budoucna, aby si vláda uvědomila, že tady existuje něco jako Státní hmotné rezervy. A že by taková organizace měla být připravena i na další krizové stavy, nejen na koronavirus.

Roušky nebyly, a tak se s nimi čile obchodovalo.

To vidím jako velký problém. Když vláda vyhlásila nouzový stav, tak měla jednoznačně říct, že všechny podniky v Česku, které pracují s textilem, budou šít roušky pro občany České republiky. Ministr vnitra s premiérem by se nemuseli klanět před čínským letadlem a mohli by dát vydělat našim lidem. A zároveň – když byl výjimečný stav a výjimečná situace – se mělo jasně říct, jaká bude maximální cena jedné roušky. Údajně to nebylo možné. Ale v některých státech, i těch, které mají tržní ekonomiku, jako například Tchaj-wan, to fungovalo – tak proč ne u nás?

Rodiny si s rouškami poradily, ale horší to bylo v některých nemocnicích.

Jak jsem řekl, po bitvě je jednoduché být generálem, takže nechci za každou cenu hledat viníka. Ale je hrozné, když lidé, kteří s koronavirem bojovali v první linii, často neměli dost ochranných pomůcek. To je jako poslat vojáka do zákopu a dát mu do ruky Bibli, aby nepříteli válku rozmluvil.

Ještě jedna věc mě zajímá: Jak si podle Tebe počínala v koronavirové době média?

Ruku na srdce – jak se takzvaná sedmá velmoc pasuje do role hlídacích psů demokracie, tak v posledních měsících to byli šířitelé paniky a strachu. Otevřeš noviny, pustíš televizi – všude koronavirus a tisíce mrtvých. Dokonce i některé obce na tu hru přistoupily, v dubnu byly obecní zpravodaje plné katastrofických zpráv. My jsme se k tomu snažili postavit úplně naopak. Vydali jsme číslo s rekordním počtem stran, kde byly základní údaje o tom, jak mají rodiny fungovat a kde lidé – hlavně ti starší – najdou pomocnou ruku, ale zároveň tam byla spousta zajímavého čtení z historie nebo pozitivních příběhů, jak naši občané zvládají karanténu, jak funguje v nouzovém stavu škola, družina a školky.

Poslední otázka ke koronaviru: Co bys lidem poradil dnes, kdy situace pořád není úplně jasná a nikdo neví, co nás čeká?

Moje rada je stejná jako v době, kdy k nám epidemie přicházela: Každý by se měl řídit vlastním rozumem. A rozum mi velí, že člověk je společenský tvor a měl by vyjít do společnosti. Nemusí hned chodit na párty, stačí vyjít do přírody a se svými přáteli se sejít venku. Tam je riziko přenosu nákazy prokazatelně nejmenší.

CO OBCI PŘINESL ÚVĚR

V našich letních rozhovorech vždy jednou ročně

hodnotíme, jak je na tom obec se splácením obřího úvěru z roku 2000. Platí, že bude zaplacený letos, nebo to nějak koronavirus ovlivnil?

Je fakt, že kvůli koronaviru máme peněz méně, než jsme předpokládali. Navíc jsme z obecní kasy zaplatili více než 17 milionů za rekonstrukci Památníku Josefa Kaluse. Ale i tak nám na účtech zůstaly potřebné zdroje, abychom v září opravdu uhradili poslední splátku a investiční úvěr z roku 2000 doplatili bez ztráty kytičky.

Předpokládám, že to oslavíš. Bude to asi velké zadostiučinění.

Nebylo málo lidí, kteří neustále připomínali, že Čeladná je nejzadluženější obec široko daleko a skončí jako Rokytice nad Jizerou. Rád bych jim připomněl, že jsme kromě splácení úvěru zvládli vybudovat i dost nových věcí – postavila se sportovní hala a školka, zrekonstruoval se Památník Josefa Kaluse, opravily se kilometry obecních komunikací, vybudovalo se několik kilometrů nového chodníku. Mohl bych pokračovat modernizací školy, zahrady mateřské školy a mnoha dalšími investicemi... A za to vše vlastně vděčíme tomu prvnímu úvěru, díky kterému jsme postavili byty a prostory pro podnikatele, z nichž má obec pravidelný nájem, ale hlavně se celkově změnila ekonomická situace obce. Nelze přitom nevzpomenout na Oldřicha Garu, který již není mezi námi, který s architekty Dvořákem a Tichým vtiskli tomuto prostoru po vojenské posádce duši, ale také na pana Stanislava Prose a všechny zastupitele a jejich rodiny, kteří mi uvěřili, že vše dobře dopadne, a tak je tento měsíc i oslavou jejich víry v akci, která nemá v regionu za posledních 20 let obdoby. Děkuji Vám. Takže jsme všem ukázali, že obec nezkrachovala, ale naopak že ten úvěr nastartoval rozvoj Čeladné. Takže malá oslava určitě bude (smích).

MÍNUS 12 MILIONŮ

Další údaje ale moc ke slavení nejsou – podle médií mají obce kvůli koronaviru přijít o miliardy. Už víš, jak se to dotkne Čeladné?

Dostali jsme informace z Ministerstva financí, že letos přijdeme asi o 12 milionů korun. To už je po započtení mimořádného příspěvku 1200 korun na občana, který dostaneme jako kompenzaci. Takže to bude docela velký zásah do rozpočtu obce.

Jak to vyřešíte? Budou se škrtnat některé plánované investice?

Hlavní je zachovat provoz obce, abychom měli na zimní údržbu komunikací, na odpadové hospodářství a hlavně na provoz školy a školek. Děti a jejich vzdělávání se nová situace nesmí nijak dotknout, to je pro radu a zastupitelstvo prioritou nejvyšší. Takže se samozřejmě podíváme na investice, ale nepočítám s tím, že bychom nějaké úplně rušili, spíše je rozložíme na delší časové období.

Můžete použít loňský 25milionový úvěr? Ten si obec vzala mimo jiné na předfinancování nástavby školy a dalších investic, než přijdou dotace.

Je to sedmiletý úvěr a využíváme ho průběžně, zároveň už i z něj máme 16 milionů zaplacených. Do prosince bychom asi uměli našetřit i těch zbývajících 9, abychom do roku 2021 vstoupili bez dluhů, ale na druhou stranu – při tak výhodných úvěrových podmínkách, jaké jsme si vyjednali, bychom byli hloupí. Takže je pravděpodobnější, že část úvěru využijeme ještě na nějaké letošní investice.

Co se chystá?

Letos bychom chtěli udělat opravu nějaké komunikace. Nejspíš na Horní Čeladné, to už plánujeme dlouho. Ale nejde o žádnou malou akci, je naprojektovaná na 4,5 milionu korun, takže nejdříve musíme řádně vysoutěžit dodavatele. Pokud by se to podařilo včas, mohli by na to ještě na podzim naběhnout.

A další plány?

Zároveň chystáme intenzifikaci naší čistíčky odpadních vod, to ale až na příští rok. Půjde o investici za více než 18 milionů, navíc musíme nejprve přemístit kompostárnu na jiný pozemek a na čistíčku postavit ještě jednu nádrž na odkalování a nová technologická zařízení, ať již na lapání šterku, jímání chlórů nebo lisování kalu. Takže v současné době probíhají projekční práce, abychom, až se objeví vhodný dotační program, byli připraveni o dotaci požádat. Všichni víme, že jde o důležitou věc, protože teď máme na čistíčku stop stav a kdo chce stavět, tak má jen dvě možnosti: Nestavět nebo si postavit žumpu a tu pak přeměnit na dešťovku a přepojit se na ČOV. Což pro stavebníky samozřejmě znamená velkou komplikaci, ale jiná cesta není.

A co když vhodná dotace nebude?

Já věřím, že bude. Ministři Havlíček i Brabec několikrát veřejně prohlásili, že investice do životního prostředí včetně čistíček odpadních vod budou podporovat.

PAMÁTNÍK JOSEFA KALUSE

Největší událostí jara bylo otevření Památníku Josefa Kaluse. Jaké máš ohlasy?

Veskrze pozitivní. Já bych řekl, že to nebyla jen největší událost, ale doslova pecka. Lidé si chválili nejen program a to, jak bylo celé otevření připravené, ale hlavně jsou nadšení, jak se tu budouvoda podarilo opravit a dostat tam nejen ducha doby, kdy ve škole řediteloval Josef Kalus, ale i nové myšlenky, například pamětní desku obětem rasové persequce. Díky tomu se nám vlastně podařilo vrátit domů naše bývalé sousedy, kteří byli ze své domovské obce fašisty násilně vyloučeni.

Rekonstrukce starých objektů jsou vždy nevypočitatelné. Neobával ses, že stavbařů odhalí nějaký historický „průšvih“?

Rekonstrukce trvala dva roky a já jsem měl celé ty dva roky radost, jak to postupuje, a zároveň špatné spaní, aby se neobjevilo něco neočekávaného. To se stalo našťastí jen jednou, když jsme otryskali ty klenby ve sklepech. V tu chvíli mi projektanti řekli, že budeme muset sklepy prohloubit ještě o metr, aby se tam mohla dát technologie, která bude případné vody odvádět ven z baráku.

To bylo jediné překvapení?

Bylo jich víc, ale pak už šlo většinou o veselejší věci. Překvapila mě třeba rychlost pana Karáska, který dělal desku obětem rasové persequce. Kameníci nebyli v době nouzového stavu na home office, ale měli pořád hodně práce, přesto naši bleskovou zakázku bravurně zvládli.

To je dobrá bilance, za dva roky jediný „průser“.

No vlastně ještě jedno překvapení bylo trochu nepřijemné. Těšil jsem se, že v novém Památníku uděláme tradiční Vítání Velikonoc a touto akcí ho otevřeme. Jenže přišel koronavirus a ten všechny plány zhatil. Jestli si dobře vzpomínám, tak to byla vůbec první akce, kterou jsme museli zrušit, doposud všechny proběhly nehledě na počasí nebo další podmínky. Ale možná to tak mělo být, protože akce nakonec proběhla v krásném letním počasí a dopadla výborně.

Jak bude fungovat Památník v běžném provozu?

Poslední měsíce byly hektické, na dokončení stavby rovnou navázal koronavirus. Tak jsme si dali čas do konce srpna, abychom všechno pořádně promysleli. Zásadní je, jestli tam zavedeme celoroční provoz, protože pak bychom museli najít nadšence, který se bude o vše starat. To nemůže být jen tak někdo, ale člověk, který bude mít k historii vztah a bude umět vymyslet a zorganizovat celoroční program. Včetně toho, že bude pracovat na dalším rozvoji areálu, který chceme rozšířit

až k řece a udělat tam skanzen. Ne nějaké umělé exponáty, které bychom odněkud dovezli, ale skutečnou rekonstrukci historie naší obce. Aby tam lidé a hlavně naše děti poznali, jak se žilo v Čeladné, což byla i dříve velmi zajímavá obec, naši předkové se živili nejen kovozezemědělstvím, ale byly tady i hamry, sirkárna, mlýny a přádelna vlny a lnu, zkrátka naši předkové uměli a byli skvělí.

Už jsi vymyslel něco, co by v takovém skanzenu mělo být?

To nechám na odbornících, ale určitě to musí být hodně zážitkové. A taky bych chtěl, aby se některé expozice věnovaly přírodě. Třeba ptačí dům, ke kterému mě inspiroval kamarád z Vysočiny. Postavil jednoduchý barák z trámů, který má v obvodových zdech díry na ptačí hnízda. Sousedé se mu smáli, že jediný pták tam bude on, ale ptáci si v domě našli místo ještě dříve, než ho dokončil.

V areálu vzniklo i hezké pódium. Počítáš s tím, že se tam přesunou některé kulturní akce?

Vlastně skoro všechny. Na náměstí bych rád zachoval jen to, co souvisí s Adventem a vánočními svátky, ale většina nebo možná všechny další akce by se měly nasměrovat právě do těchto prostor.

VĚČNÉ TÉMA: CHODNÍK

Tradičním tématem našeho rozhovoru je chodník. Dvě etapy obec úspěšně dokončila a teď plánuje tu třetí, nejnáročnější, směrem na Horní Čeladnou. Jaký je aktuální stav?

Obec nejen plánuje, ale hlavně na tom pracuje. Právě jsme na úřad dovezli kompletní projektovou dokumentaci, kterou teď musíme roztřídit a naladovat do složek. A pro mě nastává ne příliš jednoduchý úkol – obejít všechny lidi na trase a požádat je o souhlasy se vstupem na pozemky. Podle nového zákona nám v té souvislosti přibýly ještě nějaké další povinnosti, takže bude vše administrativně náročnější. Ale věřím, že lidi budou vstřícní, tak jako u prvních dvou etap. U podobných projektů, které přinášejí užitek celé obci, jde většinou všechno hladce, dokud nenarazíš na nějakého potíživistu. Ten je pak schopný zdržet úsilí mnoha lidí třeba i o několik měsíců. Ale věřím nejen našim lidem, ale i sobě, že kde je vůle, najdeme i cestu.

Kdy se začne stavět?

To se ještě nedá říct. Teď musíme všechno důkladně připravit, abychom byli připraveni, když Státní fond dopravní infrastruktury vyhlásí dotace. Ať v tu chvíli můžeme vzít projekt do ruky a stát první v řadě.

Takže platí, že by ses po chodníku rád prošel ještě jako starosta, tedy do konce tohoto volebního období?

To už se mi vlastně splnilo, protože první část chodníku přes Lípí je hotová (smích). Chceme ještě udělat rekonstrukci chodníku od křižovatky u restaurace Na Rozcestí po Lípí, kde jsou staré

Akce roku: Otevření krásně opraveného Památníku Josefa Kaluse s odhalením pamětní desky obětem rasové persequce

Na tom, jak dnes Čeladná vypadá a že úspěšně splatila úvěr, se s Pavlem Lukšou podílelo mnoho radních, zastupitelů a pracovníků obce, ale především místostarostka Věra Golová. Zatímco ostatní přicházeli a odcházeli, „Věrka“ zůstala po Pavlově boku dodnes.

panely s asfaltem. Na tom by se mohlo začít pracovat klidně hned, ale uzavřít cestu na semafony by přes léto asi nebyl ten nejlepší nápad, protože nájezd lidí do rekreačních středisek je díky koronaviru větší než kdykoliv dříve. Aspoň to tak vypadá. (Starosta ukazuje na turisty, kteří i ve všední den doslova zaplnili náměstí.)

Dobrá zpráva pro místní hoteliéry.

Místní podnikatelé v cestovním ruchu teď využívají toho, že se nejezdí ven, lidé zůstávají na dovolené v Česku a konečně začali objevovat, jak je Česká republika krásná, a že to není jenom o Praze. Takže Beskydy jsou teď plné a Čeladná obzvlášť, protože máme co nabídnout.

KDYŽ NEBUDE LADNÁ

Na konci rozhovoru jsem se Tě vždy ptal, na co se těšíš na Ladné Čeladné. Festival nebude, ale otázka zůstává – na co se těšíš i bez Ladné?

Těším se, až se v této zemi přestanou strašit lidi. Když se coronavirus rozšíří v jedné obci, tak aby se hned nezavíral život v dalších 301 obcích v celém kraji, jak to udělal hygienici teď v červenci. A musím znovu zopakovat: bez varování, z hodiny na hodinu. Co na tom, že se pak večer na ČT 24 hejtman Vondrák s ministrem Vojtěchem omlouvají a litují, že se celý kraj do něčeho takové uvrhl.

Ale dost politiky – nevím, jestli se můžeme těšit nebo raději být zvědaví, co nás ještě do konce roku čeká, protože tentokrát opravdu netušíme, co to bude. Ale po zkušenostech z letošního jara si troufám říct, že když k tomu přistoupíme s pokorou, tak společně to opět zvládneme. A že

VOLBY DO SENÁTU?

Na závěr mám pro Tebe otázku na tělo.

Poslední týdný projíždím region a lidé se mě ptají: Vy děláte zpravodaj pro Čeladnou, nevíte, jestli bude Lukša kandidovat do Senátu? Tak se musím zeptat u zdroje – jak je to s Tvou kandidaturou do Senátu?

Nebudu Ti lhát, navíc už budou brzy seznamy kandidátů veřejné. Ano, byl jsem osloven, zda nechci opět zvednout rukavici a kandidovat ve volbách do Senátu za senátní obvod 69 Frýdek-Místek. Nebude to totiž moje první kandidatura do Senátu.

To jsem ani nevěděl.

Moje první „velké kandidování“, nepočítaje komunální volby, bylo to těsně po dovršení mé čtyřicítky na podzim 2002. Byl jsem vhozen do senátního souboje v době, kdy již byla senátní kampaň v plném proudu a tento senátní obvod zaplněn billboardy a letáky pozdějšího vítěze, který z něj měl udělat Kitzbühel. Projel jsem celým tímto senátním obvodem a potkával jsem se lidmi, poslouchal jsem, co by chtěli změnit, ale neustále jsem byl konfrontován s tehdejšími zprávami médií, že jsem zadlužil obec a chci se z toho vyvléci. A protože jsi byl sám novinář, tak víš, že s tím bojovat nešlo. Přesto jsem skončil sportovní hantýrkou „na bedně“ jako třetí, ale na postup do finále to nestačilo.

Jenže lidé určitě chtějí, aby byl i jejich senátní obvod v Praze slyšet.

Upřímně? Zvedl jsem tuto rukavici kandidovat

v tomto volebním obvodu, postoupit o jednu příčku na stupních vítězů, dostat se do finále a dá-li Bůh, i vyhrát. Ovšem ne proto, že si chci něco dokazovat, ale protože věřím, že jsem dokázal změnit můj uměle vytvořený obraz o zadlužené obci a mém útěku z ní. Byla to dlouhá cesta, kterou jsem musel ujit, ale řeknu Ti, stálo to za to. Nebyly volby, aby někdo nepřišel s touto obehnanou písni a někteří se i rekrutovali z těch, kteří vedle mne léta v obci žijí. Takže při pohledu na splátkový kalendář úvěru obce, ale i s vědomím, že jsem o těch osmnáct let starší a chytřejší (smích), chci lidem nabídnout své dlouholeté zkušenosti jako starosta obce a slíbit jim, že jejich hlas v Praze určitě slyšet bude.

Takže na kampaň se těšíš?

Nejlepší kampaň je každodenní práce. Někdy si myslíš, že když sbíráš papírky na náměstí, ne proto, že by je neměl kdo uklidit, ale proto, že se chceš jen ukázat, a zvedáš je, jen když tě někdo vidí, tak to mi stačit určitě nebude. Stejně jako když přijmu rozhodnutí, o kterém sám moc nevíš, protože ani vědět nechceš, zato jím provětráš kapsy svých občanů a podnikatelů, tak toto rozhodnutí by mi nestačil vyžehlit ani David Copperfield (se smíchem).

Mým největším úkolem bude přesvědčit a ve vši pokoře požádat občany obce Čeladná o jejich hlasy. Oni ví nejlépe, že neutíkám před ničím, před nikým, ale ani před zodpovědností, jejich hlasy naopak mohou pomoci, jak sám říkáš, aby i tento senátní obvod byl v Praze slyšet.

Vladislav Sobol

Senior
club
Čeladná

PROGRAM NA SRPEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00

skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 14:00–17:00

Kurz angličtiny prázdniny

SRPNOVÉ AKCE

Druhý pokus ke Zdeňkovi

čtvrtek 6. 8., 14:00

Tradiční vycházka směrem ke kopci Žár s občerstvením ve výletní restauraci U Zdeňka (výhled na Ostravici a Lysou), tam i zpět cca 6 km.

Na návštěvu k hasičům

čtvrtek 13. 8., 14:00

Po „okruhu Anny Trefilové“ dojdeme k hasičské zbrojnici, kde nás bude čekat pan Čajánek a seznámí nás s činností našich hasičů. Posléze se odebereme do blízké restaurace Na Rozcestí, kde pestré odpoledne zakončíme. Sraz vycházkářů ve 14:00 před DPS, ostatní dojdou přímo k HZ na 15:00.

Z Podolánek na Martiňák

STŘEDA 19. 8., 8:40

Společný výlet pro zdatnější turisty. Busem od Prosperu v 8:54 do Podolánek, odtud na Martiňák (cca 4 km), zde posilnění v hotelové restauraci a po žluté do H. Bečvy (cca 4 km) a pak busem do Frenštátu. Sraz 8:40 před DPS.

Po osmi letech do srubu PB

čtvrtek 20. 8., 12:40

Navštívíme letní příbytek Petra Bezruče, kde nás pan Šerk provede obytnou částí (je původní) i expozicí „Krajem Petra Bezruče“ v dřevníku. Po prohlídce se zastavíme v některé restauraci. Odjezd z Čeladné vlakem 13:04 do Frýdlantu, sraz ve 12:40 před DPS.

Lázeňské bubnování

STŘEDA 26. 8., 14:00

Vycházka do BRC, kde nás bude očekávat pan Matýsek a společně si v tamní tělocvičně opět po roce zabubnujeme (od 15:15). Posléze si prohlédneme výstavy, posedíme U Sestřiček a vrátíme se domů. (V případě mimořádných opatření bez bubnů.) Sraz pěších ve 14:00 před DPS, méně zdatní mohou busem ve 14:27 od Prosperu (zpět v 17:32).

Skrze Pstruží k Letohrádku

čtvrtek 3. 9., 14:00

Výlet s cílem ve frýdlantském penzionu Letohrádek. Pěší ve 14:00 od DPS směrem na Pstruží (celkem 4,5 km). Méně zdatní vlakem (14:34) či busem (14:25) do Frýdlantu, pak podchodem, za ním doleva a pak rovně až k Letohrádku (cca 1 km). Zpět všichni vlakem či busem dle situace.

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Výletní červenec

Chodíme i jezdíme...

Klubový červenec proběhl úspěšně dle plánu, až na jednu dešťovou „stopku“ (viz níže). Po uzávěrce tohoto čísla je na programu ještě čtvrtetní vycházka k chatě Dukla.

Byť se letošní léto tvářilo většinou rozpačitě, na druhé straně jsme se tímto vyhnuli „pařákům“, jež jsou pro starší dorost už mnohdy problémem. Uvidíme dále....

OKLIKOU DO PAŘEZU

První prázdninový čtvrtek jsme se po krátké době opět ocitli U Pařezu, tentokrát „legálně“ dle plánu. „Chodiči“ vyrazili na „okruh Anny Trefilové“ a posléze „zkratkou Kristy Černé“ dorazili do cíle, kde se již houfovali ostatní. Následovalo příjemné posezení v příjemném prostředí, čili prima odpoledne.

LETNÍ CESTA DO PSTRUŽÍ

První pokus koncem května kvůli počasí nevyšel, tento druhý se vydařil. Do cíle ve Vlčárně jsme postupovali spodem kolem řeky, po příjemném posezení pak zpět horní trasou.

PALKOVICKÉ HŮRKY

Po delší době opět trochu náročnější turistika formou reprízy výletu před třemi léty. Tentokrát jsme ale neminuli rozhlednu Kabátici u Chlebovic a v ideálním počasí jsme cca desetikilometrovou trasu zakončili v kozlovickém areálu Na Mlýně, samozřejmě jsme cestou nevynechali půvabné

Turistická elita v kozlovickém Mlýně

Myslíkovské Lurdy. I když nás bylo jen pár, výlet stál za to.

“ZAKLETÝ” ZDENĚK

Každé prázdniny chodíme ke Zdeňkovi, což je výletní restaurace v kopci Žár, pod sebou máte Ostravici a Malenovice jako na dlani a nad sebou Lysou, prostě báječné místo. Jenže málokdy to dáme na první pokus, obvykle přší nebo je výheň, a když se vycházka přece jen uskuteční, tak s velkou pravděpodobností zsmokneme na zpáteční cestě. Lehce přeháním, samozřejmě, nicméně den po Hůrkách už od rána pršelo a vydrželo to prakticky celý den, takže storno.

VIZOVICE A LUHAČOVICE JEDNOU RANOU

Předposlední čtvrtek byl ve znamení prvního letošního au-

toбусového výletu. Hlavní cíle byly dva, nejprve pozoruhodný zámek ve Vizovicích s výbornou průvodkyní (posléze dobrý oběd v Zámecké Vrátnici, zastavení v super čokoládové prodejně a také u pana Jelínka) a následně lázně Luhačovice, kde byl rozchod a každý se kochal po svém. Na zpáteční cestě ještě zastávka u tamní přehrady a pak již do busu k jako vždy spolehlivému panu Čajánkovi a domů. Když k aktivům přičteme ještě krásné počasí, dá se snad konstatovat, že se výlet vydařil.

Závěrem přijměte pozvání na naše další klubové akce, doufám, že je nezhatí nějaká drastická opatření.

Petr Bernady

737 532 227 731 505 585

petr.bernady@seznam.cz

Ve velkém sále vizovického zámku...

...a posléze na nádvoří

Bike Čeladná startuje v sobotu 22. srpna

Ačkoli nám aktuální situace zatím není nakloněná, my pevně věříme, že závod pro všechny milovníky cyklistiky Bike Čeladná se uskuteční v sobotu 22. srpna a přípravy jsou tak v plném proudu!

Bike Čeladná tento rok představí opět několik novinek – těmi nejzásadnějšími jsou změny tras – trasu turist jsme z 22 km zakrouhlili nahoru na rovných 30 km a nově připravili trasu na 20 km! 20kilometrová trasa neboli Family jízda je nesoutěžní jízda pro zábavu v nenáročném terénu, která nabízí možnost ideálně stráveného času rodinám s dětmi, ale také všem cyklistům pohodářům, sportovcům starších ročníků, začínajícím jezdcům, rodičům s dítětem v cyklistickém kočárku a sedačce nebo bikerům na trekových kolech. Na tuto trať můžete vyjet také na elektrokole.

Chybět určitě nebude tradiční 50kilometrová trasa s vrcholovou premií na

Pustevnách! Středně náročná trasa závodního charakteru, která nabídne rozumné převýšení, sjezdy, rozhledy a malé brody horských potoků, to je prostě výběr toho nejlepšího co malebné, ale přitom mnohdy drsné Beskydy nabízejí.

Akce bude dodržovat aktuální hygienické nařízení vlády ČR.

Těšíme se na vás v sobotu 22. 8. 2020 u Základní školy Čeladná.

Lenka Ptáková

Sledujte prosím vývoj aktuální situace, naše webové stránky a sociální sítě, kde budou aktuální informace ohledně možných změn.

Pokud bude závod z důvodu nepříznivého vývoje pandemie zrušen, startovní bude vráceno v plné výši nebo převedeno do dalšího roku.

www.bikeceladna.cz

FB: Bike Čeladná

HARMONOGRAM AKCE

Pátek 21. 8. 2020

- 17:00–20:00

Výdej startovních čísel a nové registrace

Sobota 22. 8. 2020

- 7:30–8:45

Výdej startovních čísel a nové registrace pro Junior Bike Čeladná

- 9:00

Start Junior Bike Čeladná

- 7:30–11:00

Výdej startovních čísel a nové registrace pro trasy A, B a Family jízdu

- 11:30

Start trasy A:

Bike Čeladná race – 50 km

- 11:45

Start trasy B:

Bike Čeladná turist – 30 km

- 12:15

Vyhlášení výsledků Junior Bike Čeladná

- 12:30

Start Family jízda – 20 km

- 16:00

Vyhlášení výsledků a předávání cen hlavních závodů

Pořadatel si vyhrazuje právo na změny v časovém harmonogramu akce.

Na nic nečekejte a registrujte se na

www.bikeceladna.cz

BIKE ČELADNÁ 22. 8. 2020

A 50 km
B 30 km
F 20 km
DĚTSKÝ ZÁVOD

TAM NESMÍS CHYBĚT!!!

www.bikeceladna.cz

SLOVO ŘEDITELKY

ŠKOLA
V PRÁZDNINOVÉM
KORONAREŽIMU

I po prázdninovém nebi pluje mrak COVID 19. Někdy vrhá větší stín, někdy menší, ale pořád tady je. Jeho stín dopadá na všechny prázdninové aktivity. Některé letní radovánky jsme si museli odepřít, jiné s určitými omezeními provozovat můžeme.

Škola již posedmé nabídla dětem letní provoz školní družiny. Stejně jako v minulých letech byly pro mladší žáky připraveny tematické programy na tři týdny.

Zájem o prázdninovou družinu formou příměstských táborů byl letos obrovský, kapacita všech tří táborů byla naplněna. Aby ne! I letos se paní vychovatelky „vytáhly“. Přípravě programů na jednotlivé týdny se plně věnovaly dva měsíce. Po celé tři týdny jim „družka“ šlapala jak hodinky, děti chodily domů unavené a nadšené.

A paní družičky si po slavnostním ukončení oddechly a užívaly si pěkného pocitu z dobře odvedené práce na táboře Filmový festival, pak po týdnu na téma Pod pirátskou vlajkou i po třetím týdnu Se zvířátky do pohádky.

WWW.ZSCELADNA.CZ

Za všechny tři týdny si paní vychovatelky zaslouží medaili, protože skvělé programy dokázaly operativně přizpůsobovat epidemiologické situaci v MSK a děti si společných dnů v prázdninové škole – dnů plných her, tvoření, zábavy a výletů – užily vrchovatě.

V červenci tedy bylo ve škole docela živo. V srpnu budou tři týdny klidnější. Bude se pokračovat v úklidu, drobných opravách, úpravách učeben... Budeme připravovat nový školní rok, ale o tom až příště.

S přáním krásných a pohodových letních dnů Vás zdraví

Jana Satinská

Tábor I: Filmový festival

Tábor první: FILMOVÝ FESTIVAL

Filmový festival musí začínat klapkou.

Víte jak to vypadá v promítací kabině? My známe kino ve Frýdlantu n. O. a díky paní Krpcové už víme jak to vypadá v promítací kabině, umíme zhasnout v sále a dokonce i pustit film.

Začínáme výběrem těch správných míst, kde by se mohl točit film. A v Čeladné by se dalo točit na každém kroku.

Celebritou filmového festivalu byl Thor a ten dohlížel, jak si děti poradí s kladivem.

Pozvali jsme L. Břenkovou, ta dovezla kufr plný hudebních nástrojů. Společně pak s kluky a děvčaty bubnovali a zpívali, až se škola otřásla v základech.

Lego příběh - stavba mostů.

Zatěžkávací zkouška...

...dopadla dobře, můžeme tam pustit děti!

Hurá, most i paní druží to zvládli!

K filmovému festivalu patří sbírání autogramů slavných osobností. Ani na táboře tato disciplína nechyběla a děti měly za úkol získat 15 různých podpisů.

Lov autogramů pokračuje.

Zvládli jsme i super stavby z kostek. Mrkněte, kolik materiálu jsme měli k dispozici.

Práce se zvířaty patří ve filmu k nejtěžším.

Ale mazlit se s nimi, to by nám šlo. Společně jsme navštívili ranč Horečky ve Frenštátě.

Pohybovou část obstaral A. Langr s členy tanečního klubu Antonio. Byli skvělí a dokázali roztančit i zaryté odpůrce pohybu.

Byli jsme také v expozici generála Laudona, který zemřel právě v Novém Jičíně.

Zkoušení klobouků nám šlo na jedničku s hvězdičkou. Model číslo 1: Mušketýr.

Model číslo 2: Jako K. H. Mácha na cestách.

Model číslo 3: Svatební.

Model číslo 4: Růžová romantika.

Model číslo 5: Extravagantní krasavice.

Bez hudby se žádný film prostě neobejde.

Kostýmní výtvarnice v akci.

Tak hurá do boje!

Každý pirát potřebuje šátek...

...s lebkou a skříženými hnáty - to je jasné.

Piráti si vyzkoušeli zbraně a pak hrrr na ně!

Je to brnění pravé?

Piráť musí umět najít správnou cestu.

A pak se může vydat do boje.

Návštěva čeladenské Boboffky, to byl jedno-
zančně největší hit pirátského tábora.

Piráti vyzkoušeli, jak to na ní fičí...

...a fičelo to!

Spolupráce je u pirátů naprostou nutností.

Pod pirátskou vlajku se vydalo
24 kluků a holek.

Děti se pod pirátskou vlajkou skvěle bavily.

Tábor třetí: SE ZVÍŘÁTKY DO POHÁDKY

Zajeli jsme do Hodoňovic, kde je Lašský dvůr plný zvířatek. Tak jsme hladili kuny...

...učili mluvit prase...

...vyfotili se s nosálem...

...pletli koňům copánky...

...a hřebelcovali je.

A vyzkoušeli si, kolik toho sežere emu.

Na Pstruží jsme jeli lovit zlatou rybku.

Neulovili, ale pstruh duhový byl taky fajn.

Krmení rybiček nás moc bavilo.

Návštěva včelařského muzea v Chlebovicích. Tady jsme hledali včelku Máju.

Máju jsme nenašli, ale vyrobili jsme si svíčky z včelího vosku.

Museli jsme zbavit školu nebezpečného hmyzu - ještě že byl jen z želé hmoty.

Přišel k nám pes záchranář a společně s paničkou učili děti, jak se mají k pejskům chovat.

Hru na zvěrolékaře si děti opravdu užily.

O životě hadů nám přijela vyprávět G. Strnadlová, které přivezla své dva domácí mazlíčky - hroznýše. Ti ale vůbec nebyli tak hrozní, jak by se na první pohled mohlo zdát,

Tereza se hadů nebojí a s hadí slečnou Deneris jí to moc sluší.

Ve frenštátském muzeu jsme pátrali po Budulínkovi...

...a taky po Smolíčkovi pacholíčkovi a jeho jelenovi.

A k tomu všemu jsme stihli uvařit dort pro pejska a kočičku.

Prázdniny, prázdniny, to je dětský ráj, slunce, voda, maliny louka les a háj

Prázdniny jsou v plném proudu a v naší školce je pořád veselo. Ale ve „velké krtečkové školce“ nás nenajdete. Zde se uklízí, čistí koberce, dezinfikuje se, natírá se sokl, abychom 1. září mohli přivítat všechny děti.

Červencové dny travíme ve vedlejší nové budově a moc se nám v ní líbí. Ráno si můžeme hrát nejen ve třídě, kde je spousta nových, zajímavých hraček, ale také na terase, na čerstvém vzduchu. A můžeme tam být, i když zrovna nesvítí sluníčko, nebo dokonce trochu prší. Za pěkného počasí travíme většinu času v obou částech zahrady, řádíme na skluzavkách a prolézačkách, jezdíme na kolech, koloběžkách, trojkolkách, srážedlech. Když nás jízda omrzí, stavíme hrady v písku, vaříme dobroty v letní kuchyňce nebo

kreslíme křídami na chodníku. Pokud sluníčko hřeje, můžeme si hrát s vodou – přelévat, stříkat nebo si v malém bazénku pouštět lodičky. A co při dešti a ochlazení? To si pak povídáme, hrajeme pohádky, kreslíme, cvičíme a při tom si opakujeme to, co jsme se ve školce naučili. Víme totiž, že vody je stále třeba a proto i z deště máme radost.

Zkrátka, ve školce je nám fajn i o prázdninách a každý den nám přinese nějaké nové zážitky!

Anna Máchová

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom poděkovat naší kolegyni Aničce Máchové za dlouholetou práci v naší mateřské škole a popřát ji hodně zdraví, elánu a spokojenosti do další etapy života.

Léto si v Krtečkové školce užívaly děti...

...z obou mateřských škol.

Čekala na ně prázdninová pohoda...

...a hlavně ještě pořád „nová“ zahrada...

...která nabízí spoustu dobrodružství.

Kolegyně Anna Máchová odchází po 50 letech ve školství do zaslouženého důchodu. Děkuje za vše!

Prázdninové přestavby

I v červenci byla školka v provozu, ale jen na pár dní. Kdybyste vešli do školky teď, asi byste na chvíli oněměli překvapením.

Vypadá to tam jako u Mr. Beena, když se rozhodl vymalovat a všechno pečlivě zabalil do novin. I u nás je vše pečlivě zakryto, ale důvodem není malování, děje se něco mnohem náročnějšího.

V naší školce se totiž staví nákladní výtah. Budeme jej využívat každý den především

pro převážení jídla. Když pomíneme usnadnění práce, uleví se nám i z hlediska bezpečnosti, protože přenášení horké polévky po schodišti, na kterém se pohybují děti, bylo náročné nejen fyzicky.

To ale není jediná novinka. K zahradě, kterou neustále zvelebujeme, aby byla nejen

estetická a podnětná pro děti, ale i bezpečná a praktická, přibude v září toaleta pro děti, přístupná přímo ze zahrady. Teď držíme pěsti, aby se všechny stavební práce zvládly udělat co nejdříve, abychom stihli uklidit a připravit vše na začátek školního roku.

Jana Bartošová

Taky vám to připomíná obývací Mr. Beena?

Všechno vybavení ve třídě jsme zabalili, aby se k němu nedostal prach z bouracích prací.

Na tomto místě bude už brzy nový nákladní výtah.

Aby se mohl vybudovat odpad pro budoucí toaletu, za své vzal na čas i chodník na zahradě.

Na místě, kde byla voliéra, bude nová toaleta pro děti.

Prázdniny se krátí i budoucím školákům. Jejich tablo si můžete prohlédnout ve výloze prodejny STIHL.

Josef Kalus: Vzpomínky intimní a literární

Můj soused P. (poslední část)

Motto: „Údolíčko čeladenské nade všechna údolí.“

Kterýsi rok v létě pořád přšelo, ba lilo s nebe jako z konví, tichá Čeladnice proměnila se v dravou řeku, unášela ve vlnách celé stromy, válela balvany, trhala břehy a zatopovala role a pole. U souseda P. prorazila voda hráz, učinila si cestu přes brambory, které byly v nejkrásnější květu, podrývala nať a odnášela, žito mu zaplavila, kupy sena odnesla s louky, i do rybníka se mu vedrala a pstruhy mu vydrancovala. A přšelo pořád, voda i chalupu mu již ohrozila, souseď P. běhal jako šílenec kolem ní a po poli, bosý, na prsou rozhalenou košili, oči vypoulené, obličej roztrýpaný zoufalstvím i zlobou, vlasy rozčuchané, ruce zafaté v pěst a hrozebně zdvižené k nebi, volal:

„Prš, jen prš a ještě houšť a ještě víc, ať je už všemu konec! A to ty jsi tam nahoře, Pane Bože, a neuděláš pořádku? Dáš úrodu, nalslibuješ všeho a jednoho dne všechno zničíš a sebereš si a z lidí naděláš žebráků. To je spravedlnost? To je pořádek? Hanba! Na nebi vládne Satan a peklo a ne ty!“

Žena prosí ho s pláčem: „Pamatuje se, hospodáři a nerouhej se Pánu Bohu, může nás ještě více ztrestat!“

„A snad ty, ženo, nejsi při něm a proti mně? Jenom se dobře podívej, jakou nám způsobil škodu.“

„Nemluv, všechno se zase v dobré obrátí.“

„Já už v žádné dobro nevěřím, když mne oklamal a o všechno přivedl Pánbůh.“ Žena utekla do chalupy raději, aby neslyšela další jeho rouhání.

Ale došlo i na milého souseda. Onemocněl, musel ulehnutí a jednoho dne poslal ke mně s prosbou, abych došel k němu napsat poslední vůli, starosta už je tam také a že na mne čekají. Šel jsem hned. Vstoupím, vidím hospodáře na kost vyzáblého v bílé košili, uloženého v čisté posteli, podlaha byla vydrhnuta.

„Tak, co je, sousede, s vámi?“ ptám se.

„Se mnou už je konec, pane učitelu, už vidím, že tu dlouho poroučet nebudu.“

„Však jsi se, Francku,“ povídá přítomný starosta, „dost už naporoučel, nakřičel, navařil a nahněval Pána Boha.“

„To já vím o tom nejlépe sám povídat,“ odpovídá souseď nepopuzeně, nýbrž pokorně, zkroutěně a krotce, „ale už mne Pánbůh sklonil až k zemi, že se na posteli ani hýbat nemohu ani vládnout svými oudy.“

„Bezmocní a slabí na svět přicházíme, bezmocní a slabí odcházíme s něho.“ Konejšil biblickými slovy starosta, muž stářím a těžkou prací přihrblý a šedivý.

„Odpociň si aspoň po všech trampotách

vezdejších a těžké dřině,“ praví souseď resignovaně.

„Ale, vždyť ty ses ani tak moc v práci nepotrhal, dělala jen tvoje žena, do práce jak otrok od rána do noci zapražena,“ řekl tvrdě starosta.

„A za to se mne, pane starosto, naotloukal jako chasnici vrbu z jara u potoka,“ pomalu, ale přesvědčivě dotvrzovala žena. Myslí jsem, že souseď vyskočí z postele a ženu svoji ubije za smělá slova, ale on jen bezmocně svěsil hlavu – byl to lev již bez zubů a síly – a přiznal se:

„No, je pravda, byl jsem všelijaký k ženě, dětem, souseďům, i na pana učitele rozebral jsem se motykou.“

„Ale neuhodil,“ ulehčoval jsem mu dobrovolné přiznání.

„Nemohl jsem, když jsem vám pohleděl do tváře, zlost mne přešla a je mně posud hanba, když si na to vzpomenu.“

„Nevzpomínejte toho, já dávno na to zapomněl a smrt všechno vyrovnává.“

„Jak mi tam asi po smrti bude?“ ptá se souseď nejistě.

„Dobře ti tam bude,“ pravil žertovně starosta, „budeš sobě jenom ležet.“

V poslední vůli přisoudil ženě v chalupě výměnek a do smrti užívání pozemků, nejstaršímu synu chalupu i s pasekou, ostatním dvěma dětem z toho peněžitě podíly. Pohřeb přál si slavný, se zpívanou mší.

„A z čeho to budu platit?“, ozvala se žena, „dost už bude outrat s tichou mší,“ resolutně rozhodla. Mlčel jako úkropek, žena se ho nebála, vědouc, že už má smrt na jazyku. Odcházející se starostou, přáli jsme mu lehkou poslední hodinku a podali mi na rozloučenou ruku. Do týdne měl pohřeb, tichý, bez slzí a nářku. Tvrdě žil, tvrdě se choval ke svému okolí, tvrdě vyzněla píseň jeho života.

Když byl u mne návštěvou Fr. Sokol-Tůma a já mu vypravoval o svém sousedu a o příhodě s motykou, byl zrovna vzrušen radostí nad jejím dobrým koncem, dokládaje:

„Tu to, příteli, vidíš jasně, jakého vzácného jádra je náš lid, navrchu tvrdá, drsná, neúhledná slupka, ale pod povrchem nejjemnější dužnatina.“ Souhlasil jsem s ním úplně, vždyť mi mluvil mi do noty i ze srdce. Měl jsem souseďa svého rád i s jeho nadávkami a zlořečením. Byla tu zřejmá schopnost, mohoucnost a síla, která se jen neukázněně vybíjela a projevovala. Nezneklidňoval celé své okolí jen proto, aby snad jen zakryl a přehlušil rozpory a prázdnotu svého nitra? Bylo mi ho vždy líto: domníval jsem se, že trpívá za své hrubé projevy a nerozvážná jednání. Podobně soudil i přítel Sokol-Tůma.

Ke konci vyzrazuji nerad na svého souseda, že popíjel rád kořalku, která také zavinila nejedno jeho unáhlení a přehmat. Neužíval jedu toho snad jen ze zoufalství?

Připravila: Zuzana Bajgarová

Čáp černý – náš plachý soused

Možná jste měli stejně jako já letos štěstí, a tak jste aspoň na chvilku zahlédli někde u Čeladenky čápa černého. První a také většinou poslední, čeho si člověk na něm stačí všimnout, jsou zářivě rudé nohy a zobák. Na rozdíl od svého bílého příbuzného je totiž velmi plachý, takže setkání s ním je vždycky věcí velmi vzácné náhody. Tedy pokud nejste zkušený ornitolog, který se sledováním čápů zabývá.

Na stránkách České společnosti ornitologické se lze o čápu černém i bílém dozvědět mnohé (<https://www.birdlife.cz/capi/>). Najdete tam také mapu hnízd čápa bílého v České republice, kam lze k jednotlivým hnízdům zadávat i vlastní pozorování. O čeladenských čápech bílých se tam tak dočtete mnohé od roku 2013, kdy byla mapa hnízd vytvořena. A tak víme, že „naše“ hnízdo na komíně nad náměstím má číslo 966 i to, kolik mláďat čápi v některých letech vyvedli. Například: 2013 a 2014 došlo k zahnízdění, ale počet mláďat se nepodařilo zjistit. V roce 2015 byli mladí 3, v roce 2016 hnízdo obsadil čápí pár s mladými, ale neví se, zda a kolik mláďat bylo vyvedeno. V roce 2017 to bylo rekordních 5, 2018 – 4 a vloni 2 mláďata. Letos se bohužel zdá, že mláďata nebudou. Celorepublikově to s novými mláďaty vypadá na špatný rok, a to kvůli dlouhotrvajícím deštům. Voda se totiž na ploše hnízda drží a způsobuje úhyn mláďat na prochladnutí.

Pokud jde o čápy černé, podrobnosti o jejich hnízdění se nezveřejňují, aby nedocházelo k jejich vyrušování. Přesto máme k dispozici bližší údaje – díky ochotě jednoho z pravidelných pozorovatelů,

který na Birdlife vkládá svoje příspěvky. A také z reportáže České televize o kroužkování mláďat. Na území naší republiky hnízdí letos přibližně 500 párů. Jejich mláďata se každoročně kroužkují, letošní značení proběhlo v půlce června a dostalo se dokonce do hlavních večerních zpráv na ČT1. Znamená to, že ornitologové musí někdy vylézt k hnízdu na stromě až do výšky 20 metrů! Podobně je už přes 20 let sledováno také hnízdo čápů černých „někde poblíž“. Na můj dotaz, zda někde v okolí Čeladenky čápi černí hnízdí, mi přišla nejen kladná odpověď, ale také upřesnění, že samec je „místní“, ale samice se narodila v Jeseníkách. Není to podivuhodné? Jejich hnízdo se může nacházet od Čeladené a místa u řeky, kde jsem ho zahlédla, v okruhu 10 kilometrů, to je totiž vzdálenost, kam až zalétají za potravou.

A tak, až půjdete na procházku podél břehů Čeladenky, chovejte se prosím tiše, ať mohou

V roce 2015 měl čápí pár „na náměstí“ tři mladé. Poznájí se podle šedivých zobáků, které se až později vybarví oranžově.

Foto: Stanislava Slováková

čápi černí i letos nalovit bez vyrušování dostatek ryb pro svoje mladé. Oni totiž určitě hnízdí, protože jedním ze znaků hnízdění je svítivě červená barva jejich nohou (podle údajů ve Wikipedii, viz dále). Třeba jednoho z našich plachých „sousedů“ také zahlédnete...

Andrea Adamová, Petr Andrle

ČÁP ČERNÝ VE WIKIPEDII

Čáp černý je rozšířen z centrální Evropy po sibiřskou tajgu až po severovýchodní Čínu a Koreu. Chybí na britských ostrovech, v Irsku a Skandinávii. Na začátku 20. století druh vymizel z části střední Evropy, ve 30. letech začal znovu osídlovat původní území. Početnost dnes stoupá v Bělorusku, Litvě, Polsku, Slovensku, Španělsku i v České republice. Izolovaná hnízdní populace vznikla i v jižní Africe.

Čáp černý je o něco menší než běžnější čáp bílý: délka jeho těla dosahuje 90–105 cm a rozpětí křídel 173–205 cm. Váží 2,4 až 3,2 kg. Kromě bílého břicha má tělo celé leskle černé (u dospělých samců jde kovový lesk do zelena, mědi nebo purpuru). Samice bývají matnější, ale jinak zbarvené stejně. Čerstvě narozená mláďata jsou prakticky bílá; mladí ptáci pak zpočátku hnědí bez lesku, později spíše šedočerní s jen slabým nádechem lesku na zádech a na krovkách křídel. Dospělí jedinci mají zobák a nohy hnědočervené (při hnízdění svítivě červené), mláďata zprvu zobák citrónově žlutý a nohy zelené. Pak postupně přebarvují – dospívají a tedy i dobarvují se ve třetím roce života. V přírodě se dožívají nejvýše 18 let.

Hnízda si staví na vysokých stromech, řidčeji na skalách. Někdy použijí a dostaví i stará hnízda dravců. Hnízdí většinou jednotlivě a dvě hnízda nebývají blíže než 500 m od sebe. Ke stavbě používají především klacky a větve, někdy spojené blátem. Stejně jako čápi bílí používají hnízdo opakovaně a pokaždé ho kus přistaví, takže časem může mít obrovské rozměry. Uvádí se průměr 1,5 m, jinde 2 m. Jeden z partnerů nosí na hnízdo materiál, druhý je dostavuje. Hnízdo bývá většinou na jižních svazích, obvykle blízko lesní paseky nebo mýtiny. Zde se po prohřátí země vytvářejí stoupavé proudy vzduchu, které čáp využívá ke svému vzletu. Hnízdí od dubna do srpna jednou ročně, snáší obvykle 3 až 5 bílých slabě nazelenalých vajec, která jsou dlouhá kolem 6,5 cm a váží přes 80 g. Inkubační doba vajec se udává 32–38 dní. Oba rodiče se v jejich zahřívání střídají a oba také mláďata na

hnízdě krmí nejméně další dva měsíce (až 73 dní). V té době jsou již mláďata schopná letu, ale zůstávají ještě přibližně další dva týdny na hnízdě, kde je rodiče přikrmují. Pohlavně dospívají ve třech letech. Čáp černý je monogamní druh – po dobu hnízdění má tedy stálého partnera. V jednotlivých letech však své partnery střídá. Pouze u hnízda vydává zvláštní syčivé a hvízdavé zvuky, zobákem klope jen zřídka. Toto klapání je slabší než u čápa bílého a také kratší.

Čáp černý je mnohem rybožravější než čáp bílý, loví s oblibou v menších vodních tocích ryby až do velikosti 25 cm. Kromě toho nepohrdne rozličným hmyzem, žábami ani mloky, na vlhkých loukách loví rovněž drobné hlodavce a mladé ptáky. Potravu nosí mláďatům až ze vzdálenosti 10 km. Na svá zimoviště odlétá zpravidla v září a využívá dvě cesty – jihozápadní přes Gibraltar a jihovýchodní přes Bospor nebo Dardanely.

Pohřeb žehem versus praktikující věřící římskokatolické církve

Dříve, než vysvětlím problém pohřbu žehem u člena římskokatolické církve (dále jen církve), nastíním krátce historii vzniku krematorií a smutečních obřadních síní (dále jen SOS). Myšlenka pohřbu žehem vznikla v období Velké francouzské revoluce na sklonku 18. století. Praktikována byla později. Můžeme říci, že to byl myšlenkový boj církve se členy zednářských lóží, členy volné myšlenky a ateistů.

Jak uvádí naučné slovníky: „Již od dávné minulosti chápali lidé oheň jako něco mystického, jako cestu k očistě. Čistotu a výjimečnost ohně v křesťanské i židovské společnosti podtrhuje starozákonní symbolika zobrazování Boha jako hořící keř či věčně hořící plamen. Nevšední postavení ohně ještě více podtrhly jeho „dezinfekční“ schopnosti. Velká část populace zapomíná, že spalování obětí morové nákazy spolu s izolováním nakažených měst bylo ve své době jedinou možnou brzdou dalšího šíření epidemie.“

BOOM KREMATORIÍ

Myšlenka stavět krematoria v naší vlasti vznikala v dobách Rakousko-Uherska a největší boom nastal po ustavení Československé republiky, kdy ve velkých městech (např. v Praze, Brně, Pardubicích, Ostravě, Olomouci) začala krematoria růst jako houby po dešti. Tímto byl znovu umocněn boj mezi církví a volnomyšlenkáři, členy zednářských lóží a ateisty. Nový fenomén se vyskytl se vznikem nové Československé církve v r. 1920 založené odpadlým římskokatolickým duchovním Karlem Farským. Členové nové církve pohřby svých blízkých prováděli zásadně žehem, čímž dávali ostentativně najevo odpor vůči římskokatolické církvi. Církev pohřeb žehem tvrdě odsuzovala, protože se držela staletého zvyku – v prach jsi a v prach se obrátíš. V dobách 1. republiky byl katolický pohřeb žehem prakticky nemyslitelný. Kvůli těmto myšlenkovým soubojům vzniklo hodně zlých krve, nepřijemností a vzájemného napadání.

ZÁSADNÍ OBRAT CÍRKVE

Zásadní obrat v postoji církve vůči pohřbům žehem nastal až po ukončení II. Vatikánského koncilu (1962–65), kdy se myšlenka katolického pohřbu žehem posunula hodně dopředu. Byl vzat v potaz nedostatek půdy pro klasické hřbitovy, hlavně ve městech a uznány výhody se zřizováním urnových hájů. Proto se katolický pohřeb žehem neodsuzuje a pro členy církve je dovolen za určitých podmínek stanovených Kanonickým právním kodexem církve, který říká: „Církev velmi doporučuje zachovat zbožný zvyk pohřbívání těl zemřelých do země, nezakazuje však pohřeb žehem, pokud nebyl zvolen

Dnešní podoba smuteční obřadní síně

Stará márnice na hřbitově

z důvodu odporující křesťanské nauce.“ Pokud je k tomu rozumný důvod, pohřeb žehem dovolen je, ale je lépe se tomuto vyhnout.

Kongregace pro nauku víry se také nedávno vyjádřila ohledně nakládání s popelem

zemřelých. Ten se má pietně uložit v urně na posvátném místě, tedy na hřbitově. Není dovoleno jej na různých místech rozptylovat. Takovýto anonymní pohřeb odporuje jedinečnosti každé lidské osoby. Dále není

dovoleno, pokud k tomu není výjimečný důvod, uchovávat urnu s popelem doma. Jak dále církev říká: „Ostatky zemřelých nejsou soukromým majetkem příbuzných. Zemřelý člověk (v katolicko-křesťanském pojetí) je Boží syn či dcera, je součástí Kristova těla a Božího lidu. Také proto se nemají konat pouze soukromé obřady rozloučení se zesnulými, nýbrž má být dána možnost veřejného církevního obřadu. Každá konkrétní rodina je totiž součástí širší Boží rodiny.“ Tolik Kanonický kodex.

KATOLICKÝ POHŘEB ŽEHEM

Ukažme si v praxi, jak by měl proběhnout katolický pohřeb žehem. Z desetileté praxe správce hřbitova jsem dost okoukal a pochytil, takže ty problémy znám a taky jsem je prodiskutoval s duchovními.

Jestliže se věřící člověk rozhodne po smrti pro pohřeb žehem, měl by si za života nechat na hřbitově zhotovit urnový pomník. Po smrti by pozůstalí měli zemřelého nechat odvézt ke zpopelnění a po obdržení urny pak může dojít ke katolickému pohřbu v kostele, kdy místo rakve se urna ve smutečním konduktu donese na hřbitov, v přítomnosti kněze je urnový hrob vysvěcen a urna se uloží pietně do předem připraveného urnového hrobu. V našich končinách se to děje opačně – pohřeb v kostele s rakví, pak odvoz rakve do kremace a urnu si pozůstalí většinou už bez kněze uloží sami. Tento druhý způsob duchovní neradi vidí, protože to přímo odporuje výše uvedenému Kodexu kanonického církevního práva. Nakonec to může dopadnout tak, že urna skončí někde ve sklepě u uhlí nebo v obýváku na sekretáři. Což je nedůstojné a nehygienické.

Další praktický a rozumný důvod může nastat: Jedeme na dovolenou do ciziny a tam zemřeme. Co teď? A ještě jsme se, jak nashvál, zapomněli pojistit pro případ úmrtí a věcí s tím spojených a zůstanou nám oči pro pláč a totálně vydrancovaný účet, plno nesnází, stresu a starostí. Převoz mrtvého z ciziny není levnou záležitostí a také po administrativní stránce je všechno na dlouhé lokty. Takže pokud by se stalo, že zemřeme v cizině, můžeme v cizině zvolit krematorium, urnu pak dovézt domů a udělat křesťanský pohřeb. Vyjde to o hodně levněji a ušetříme si tím míň nervů a starostí.

Z ČELADENSKÉ KRONIKY

Vraťme se zpátky do historie, která se taky týká naší obce. Studoval jsem obecní kroniku, kde jsem našel zajímavé věci ohledně pohřebnictví.

Od roku 1948, kdy byla v naší vlasti nastolená diktatura pracujícího lidu, se taky postoj komunistické vládnoucí garnitury změnil, co se týče posledních věcí člověka

– smrti a pohřbu. Ano, strana chtěla vychovat socialistického člověka a podle toho taky jednala.

Pohřby žehem byly pochopitelně preferovány, ba dokonce vznikla další krematoria. Tam, kde krematoria nebyla, tedy v menších městech a hlavně na vesnicích, se zřizovaly SOS, které měly nahradit kostel a vše, co souviselo s křesťanským pohřbem. Při tehdejších MNV byly zřízeny komise (sbor) pro občanské záležitosti, které měly své pohřební řečníky a hudebníky pro konání pohřbů. Ba dokonce jednotlivá MNV soutěžila, která měla víc občanských pohřbů a na vyšších stranických místech byla podle toho hodnocena. Mnohdy se to některým obcím, zvláště v horách, nedařilo. Těžko se dá změnit ze dne na den, co trvalo celá staletí.

V Čeladné vznikla komise pro občanské záležitosti v roce 1959. Urnový háj založil bývalý předseda MNV v Čeladné pan Josef Kalus (zemřel 28. 2. 1961). Jak píše v obecní kronice kronikářka a učitelka Faldynová o naší SOS, která byla postavena v akci Z, předána veřejnosti v roce 1965 a sloužila do roku 1986. Současná SOS, jak ji známe z dneška, byla postavena v letech 1986-87. Stavba se prováděla dle návrhu ing. architekta Jaroslava Dudy z ateliéru hlavního architekta města Ostravy. Umělecké dílo (notový part od Leoše Janáčka z „Čeladenského tance“) vytvořil zasloužilý umělec sochař Vladislav Gajda. Celá stavba tehdy stála, jak je uvedeno v obecní kronice, 592.500 Kčs. Vraťme se k citaci paní kronikářky, která barvitě, až nechutně, líčí nevýhody pohřbu z domu smutku, aby vyzvedla výhody SOS. Paní kronikářka píše, cituji doslovně: „Jsme na ni hrdí (SOS), protože málokterá obec

Zakladatel urnového háje Josef Kalus

se může takovou cennou věcí pochlubit. Dodneška každý zemřelý ležel v rakvi doma v některé z místnosti své rodiny. Dokonce i v místnosti, ve které zůstávali příbuzní zemřelého. Vím sama, jak působí mrtvý člověk na děti, byť sebeblížší. Jak často zápachal v parných letních dnech, samozřejmě, že jeho pobyt v domácnostech byl velmi nehygienický, neřkuli o tom, kolik lidí se o pohřbu natlačilo do chodby, když byla, a do místnosti. Co bláta a špíny pak při velkém hoři museli pozůstalí smýt a uklidit. Nyní zemřelého ihned po skonání odvezou do obřadní síně, tam ho nastojí a vyzdobí podle přání rodiny síň květinami a jinými ozdobami. Tam se s ním také rozloučí.”

Paní matrikářka jistě měla pravdu s touto hygienou, jak ji barvitě vylíčila, ale kdyby tam nebyla ta ideologická bezvěrecká myšlenka, která v rámci výchovy nového socialistického člověka rušila vše, co bylo zaužívané a praktikovalo se celá staletí.

Pohled na původní smuteční obřadní síň

KŘESŤANSKÉ POHŘBY ZA TOTALITY

Jak to za komunismu vypadalo s křesťanskými pohřby? Snad si to mnozí ještě pamatují. Věřící ze vzdoru proti komunistické ideologii, pokud to bylo jen trochu možné, praktikovali pohřby zvláště na vesnici a v horách z domu smutku, než to z hygienických důvodů strana a vláda zakázala. Bylo nařízení, že každý pohřeb musí začínat z SOS – ať občanský, či církevní. Ve většině případů byl i řečník z komise pro občanské záležitosti, který řečnil většinou u hrobu, takže si s knězem konkurovali.

Pochopitelně tam nechyběli i donašeči, kteří sledovali, co duchovní kázal ve mši a také u hrobu, zda to nebylo ideologicky závadné.

Duchovnímu, pokud nechtěl ztratit tzv. státní souhlas pro duchovenskou činnost a jít k lopatě, nezbývalo nic jiného, než se podvolit a jít nejdříve do SOS. Bral to jako dům smutku, aby se vlk nažral a ovce zůstala celá. Po krátkém obřadě v SOS pak šel průvod do kostela a po zádušní mši svaté pak na hřbitov.

Tato praxe se uplatňovala do roku 1987, kdy byla dokončena nová SOS, z níž, pokud si vzpomínám, byl jen jeden církevní pohřeb. Duchovní P. Vincenc Svák tam pak už nechtěl chodit a tvrdil, jistě oprávněně, že každý křesťanský pohřeb má začínat z kostela. Nakonec jsem zjistil zajímavý objev. I v naší obci vznikl (4. 12. 1955) místní spolek Přátel žehu, který měl 40 členů. Opět cituji z obec-

Urnový háj vznikl v 50. letech minulého století

ní kroniky: „Těchto 40 členů řadí se do řad pokrokových občanů. Tato první ustavující schůze a založení místní skupiny dává pro ukončení výraz, že o žeh je zájem a že místní spolek Přátel žehu má předpoklady dobré činnosti i vzestupného růstu.“

POZŮSTATKY BÝVALÉ KOMUNISTICKÉ VLÁDNÍ IDEOLOGIE V DNEŠNÍ DOBĚ

Smuteční obřadní síně se po změně režimu staly v některých obcích danajským darem. Někde je zbouřali a někde nevědí co si počít s těmi stávajícími. Viz sousední obec Kunčice pod Ondřejníkem, kde zbytečně v blízkosti kostela také postavili SOS a byl tam za celou dobu 1 pohřeb. Pak tam údajně někdo choval hady, měla tam být dokonce i hospoda. Prostě pro obec další zátěž a starost navíc. Osobně jsem rád, že se vedení naší obce k této situaci postavilo kladně, a jak jsem už psal v jiném článku týkajícím se hřbitova, SOS byla opravena kompletně. Coby správce hřbitova se snažím, aby byla řádně udržovaná a v čistotě, takže se nemáme za co stydět a naši spoluobčané se mohou se svými blízkými rozloučit

v důstojném a pietním prostředí. SOS našim farníkům sloužila nějakou dobu jako kostel, když se opravoval farní chrám, za což jsme vedení obce vděční.

OBČANSKÉ POHŘBY?

Na sám závěr bych chtěl poprosit a apelovat na ostatní spoluobčany ať už jiné víry než římskokatolické či bez vyznání.

Dnes se rozmohly občanské pohřby (móda převzatá zřejmě ze zahraničí), rozloučení v úzkém rodinném kruhu. Víím, ono je to někdy těžké, ale uvažte, že zemřelý, s kterým se loučíme, žil ve vašem středu, rodině, ale taky i v obci, a měl známé, spolupracovníky či sousedy, kteří se chtějí se zemřelým rozloučit a odprovdit ho na poslední cestě. Zemřelý občan z naší obce něco znamenal, žil mezi námi, mnohdy byl činný v naší společnosti, pro obec či občany vykonal hodně dobrého a my, kteří se chceme zúčastnit pohřbu a takto mu poděkovat za jeho život, přízeň a přátelství, skoro někdy ani nevíme, že zemřel, protože rozloučení se koná v úzkém rodinném kruhu. Ono to přijde někdy líto.

Proto rada obce v minulosti schválila poskytování pohřebního příspěvku pozůstalým, pokud smuteční obřad proběhne veřejně s tím dodatkem, že zemřelý občan měl trvalé bydliště v naší obci. Tím se chceme vyvarovat moderním trendům, které do našich podmínek nezapadají, a chceme, aby se i ostatní spoluobčané mohli se zemřelým rozloučit.

Jaroslav Kozel
správce hřbitova v Čeladné

Dnešní podoba smuteční obřadní síně z jiného pohledu

... A LETOS SE PŘIDÁ I ČELADNÁ (6)

Vztahy mezi Irskem a českými zeměmi mají staletou tradici. Oba národy dlouhá léta usilovaly o národní samostatnost, oběma se to podařilo až v první polovině minulého století. Je zajímavé, že jediné přímé památky, týkající se minulých irsko-českých vztahů, se nacházejí v Moravskoslezském kraji. Jejich seznam se letos pokusí aktuálně doplnit beskydská obec Čeladná.

V průběhu letošního Irského večera v Čeladné budou také „Dvě povídky o Irsku“. Kdo později jako první odpoví na uvedené otázky vyplývající z předneseného textu, získá zajímavou cenu. Otázky našim čtenářům dáváme předem, můžete se připravit.

PRVNÍ POVÍDÁNÍ O IRSKU BUDE NA TÉMA

„ÚŽASNÉ PAMÁTKY IRSKA“

Otázky:

- 1/ Jak se jmenuje největší kostel v Irsku, jehož hlavní věž dosahuje výšky 70 metrů a v jaké městě se nachází?
- 2/ Kolik nejvíce návštěvníků najednou smí vstoupit na ostrov Scellig Mhichíl a kde ho v Irsku najdeme?
- 3/ Hrad Glenveagh Castle je vystaven ve stylu skotského baroka. Kdy byl postaven?

DRUHÉ POVÍDÁNÍ O IRSKU BUDE NA TÉMA

„MÁLO ZNÁMÉ Z IRSKÉ HISTORIE“

Otázky:

- 1/ Jak se jmenoval nejstarší irský bar z konce 9. století ve městě Athlone?
- 2/ Jak se jmenovalo původně město, z něhož vyplul na svou první a zároveň poslední plavbu parník Titanic?
- 3/ Co se nachází ve spojitosti se svátky lásky v kostele města Dublinu na ulici Aungier Street?

AKTUÁLNĚ Z PŘÍPRAV

V těchto dnech finišujeme s přípravou programu, finální verzi zveřejníme v zářijovém čísle zpravodaje.

Se svou prací finišuje také ostravská sochařka a řezbářka Jana Vytrásová, která z jasanu z Pily Kaňovice vytváří sochu sv. Patrika. V sobotu 12. září ji v nově pojmenované Zahradní restauraci sv. Patrika hotelu Prosper v Čeladné vysvětlí frýdecký děkan P. ThLic. Dr. Daniel Vícha.

foto: Josef Konečný

SERIÁL PETRA ANDRLE – Z HISTORIE BESKYD (XXXIX.)

V rámci seriálu přinášíme další z medailonů čeladenských a beskydských osobností. Kapitoly o nich vyšly v letech 2015–2018 v publikacích „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech I, II, III“. Všechny díly si můžete zakoupit v e-shopu www.tisicovky.cz, také v IC Čeladná a v recepci AD Lara v BRC Čeladná.

V říjnu loňského roku vyšlo druhé, rozšířené vydání (+100 stran a DVD vánoční mše ve Vatikánu v roce 1999 s účastí Valašského vojvody) knihy „Osady a samoty zadních hor v historii a v obrazech“ (původně v roce 2014). Můžete si ji objednat (a s ní také díly „O lidech II a III“) na adrese ondrejnikrozhledna@seznam.cz. Pošleme obratem za původní cenu.

Lelíky se již moc nenosí

CHALUPA

Chalupa čapí u lesa,
ji stará lípa střeží;
z komína žene vonný dým;
v pozadí hory leží.

Roztahují se. Medvědi!
Nad okny žebřík visí
Pod okny dříví strakaté,
hřát bude jizbu kdysi.

Co okénko – to obrázek
olejem nahozený
partie na sklo chycená
jež má rám ovápněný.

Po prahu lezou po čtyřech
v košíčkách mokrých dětí.
Opodál kura učí znát
kuřátka cenu smetí.

Dvě obstarožné jabloně
na bidle drží prádlo
červené, bílé, modravé.
V kůlně se leskne rádllo.
Pod kolnou břízka zabitá
běloučkým tělem plane.

A v chlévě skromné kravky dvě
žvýkají, utahané.

K chalupě fůrka otavy
pospíchá. Koník s kravou
pocitivě táhnou. Při sobě
jdou s myslí nestydlavou.

Opratí robka kymáci
bič v ruce, v druhé fajfku
a nohy v botách vysokých
pes tančí kalamajku.

A vzadu stará chalupa,
která má v lících vrásky,
se přívětivě usmívá
očima tiché lásky.

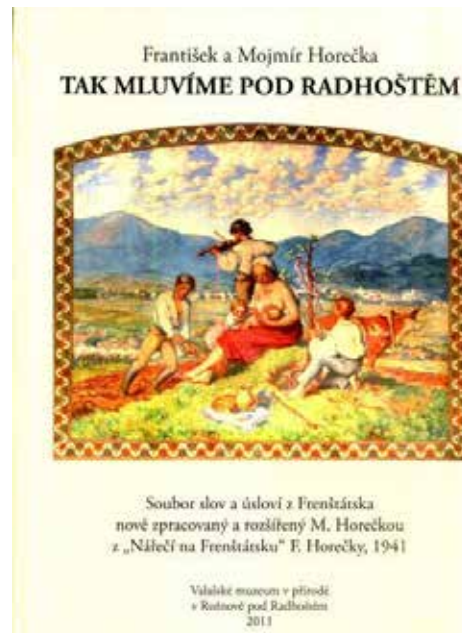
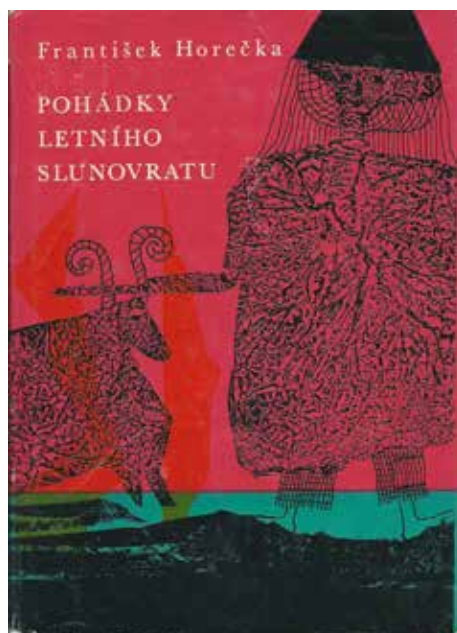
Je tomu již sto pět let. Krátce po Třech králích vešel do knihkupectví frenštátského nakladatele Raimonda Pospíchal mladý muž s papírovými deskami v podpaží. V deskách měl doplněné a upravené texty svých básní, o nichž se pan Pospíchal svého času vyjádřil, že by bylo dobře „*kdyby spatřily světlo světa*“. Takže se oba muži nakonec dohodli. A tak před sto pěti lety, v dubnu 1915, vyšla péčí frenštátského knihkupce a nakladatele Raimonda Pospíchalův útlá knížečka nazvaná *DRSNÝ ŽIVEL*. S podtitulem „*Sloky o božích tvorech – složil František Horečka*“.

Do první světové války nasadilo Rakousko-Uhersko asi 9 milionů vojáků, z nichž se každý desátý nevrátil domů. Českých vojáků se první světové války zúčastnilo přes jeden a půl milionu mužů a domů se nevrátil asi každý osmý. Byla to krutá válka. Když tehdy někdo z těch, kteří se vrátili živí a zdraví, prohlásil, že přežil haličskou a italskou frontu, pokyvovali váleční veteráni uznale hlavami. O obou frontách mohl v roce 1919 vyprávět čtyřicetiletý voják, rodák z Frenštátu pod Radhoštěm, učitel František

Horečka. Učinil tak o čtrnáct let později v zápiscích ze světové války, které vydal v roce 1933 pod názvem *Za pět minut dvanáct*.

V roce 1913 absolvoval Učitelství ústav v Příboře a nastoupil jako učitel do Kunčic pod Ondřejníkem. Dva roky poté, v roce 1915, začal učit v Tiché, leč byl odveden do války a vrátil se v roce 1919 opět do Tiché, kde učil až do roku 1924. S kolegou Emilem Bordovským zde v roce 1919 založili tělocvičnou jednotu Sokol. Jenže již v roce 1915 nebyl František Horečka pouhým učitelem, byl také básníkem. V té době měl na tento titul naprosto plné právo.

Zkuste si přečíst úvodní báseň CHALUPA. Je reálná, prostá a srozumitelná naprosto dokonale. Jakoby byla napsána včera. Sedmdesát stránek má Horečkova prvotina a je nádherná. Podobně, jako jeho další tvorba – verše, pohádky, obrazy, básně, studie, eseje, monografie a divadelní hry. A výborná dílka národopisná, včetně badatelských výletů jazykovědných, a činnost redaktorská (Naše Valašsko, Vlastivěda Frenštátska).

Maloval krásné akvarely. V roce 1928 vydal knihu o svém příteli Břetislav Bartoš, malíř národní tradice. Takže to všechno je František Horečka.

A ty lelíky? V roce 1944 vydal František Horečka knihu *Když rozkvétá kaprad's* podtitulem *Tři pohádky z Beskyd*. Všechny se týkají posvátného Radhoště, poustevníka Felixe, zbojníka Ondráše, pokladů zde uložených a čarodějnických rejů s čerty. Vydal mu je nakladatel Karel Jelínek v Blansku s kresbami akademického malíře Richarda Bruna. Na konci knihy otiskuje autor „výklad slov“. Vysvětluje termíny salašnické, krajové a jiné. A lelíky jsou v mluvě valašské zcela jednoduše dívčí copy. Jakkoli se copy dnes již moc nenosí, tvorba Horečkova nás stále oslovuje svým obsahem i krásným jazykem.

Petr Andrlé

František Horečka

Na frenštátském hřbitově
fotografoval Petr Pazdírek

**Volný čas věnujte tomu, co Vás baví
a my se o Váš domov postaráme ...**

Zajišťujeme:

- mytí oken
- úklid kanceláří
- úklid po rekonstrukci či malování
- tepování koberců, sedaček a jiných čalounění
- strojové mytí podlah

Novinka!

+420 732 782 706
uklidovkaceladna.cz

www.uklidovkaceladna.cz

Do našeho týmu
MIURA hotelu****
přijmeme kolegu/kolegyni
na pozici pokojská.

Pro více informací kontaktujte paní
Dostálovou na tel. 773 400 166.

KUBOTA 130 LET = 130 SLEV

STIHNĚTE TO !!!

Kubota
130th Anniversary

KUBOTA SEKAČKY

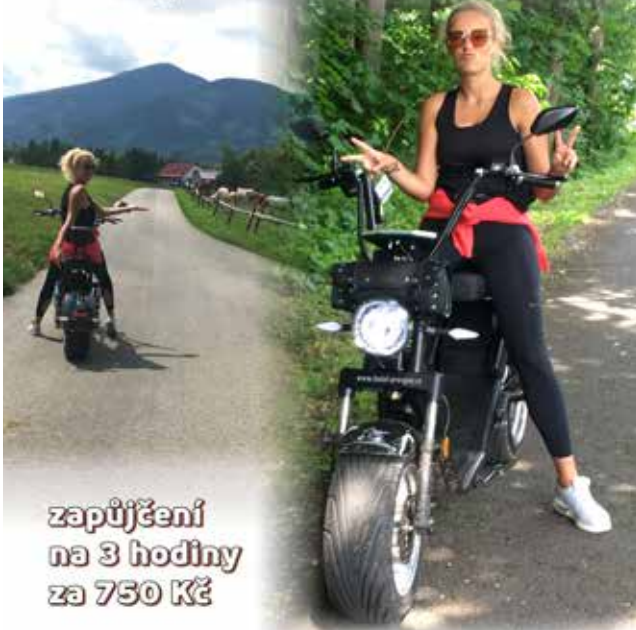
KUBOTA MALOTRAKTORY
všestranný pomocník

ČSOB Leasing
Budoucnost, která má jméno

KUBOTA pro velké zahrady, obce, areály.
Nízká spotřeba, vysoká spolehlivost, profesionální technika.
Showroom Střež u Frýdku-Místku | MITRENGA a.s., tel.: 602 710 182
www.kubotamorava.cz

HOTEL PROSPER ****

Půjč si kolobežku
HARLEY SCOOTER
a poznej okolí

**zapůjčení
na 3 hodiny
za 750 Kč**

Můžete ujet až 60 km rychlostí 30 km/hod. po rovině a můžete na ní všude tam, kam může kolo, jenom sedíte, přidáváte plyn a kocháte se okolím. Musí Vám být alespoň 15 let, předložíte občanský průkaz a druhý doklad, půjčme Vám přílbu, proškolíme Vás a můžete jet.

Užijete si u nás nové zážitky z Beskyd.
Informace, objednávky + mapka a doporučení na výlet na recepci.
+420 775 563 261, +420 558 440 311

www.hotel-prosper.cz

LADISLAV SÝKORA
INSTAMAL

VODA, TOPENÍ, PLYN, KOTLÍKOVÉ DOTACE

REVIZE KOTLŮ TUHÝCH PALIV

mobil : 777 223 224

www.instamal.cz

Prodej drůbežího masa z přebytku ze dvora: **KRŮTY, KUŘATA, HUSOKAČENY**

Drůbež běhá volně po trávě a v lesním porostu, je krmena šrotem, pšenicí, ječmenem, naklíčeným obilím, kopřivami a bramborami.

Maso je v kuchyňské úpravě.

Možnost bezpečného dovozu zdarma až k Vám domů.

Volejte 723 199 786

Realitní Král

NOVĚ V ČELADNÉ

Prodej a pronájem
DOMŮ, BYTŮ A POZEMKŮ

BEZPLATNÁ KONZULTACE
A TRŽNÍ OCENĚNÍ
VAŠÍ NEMOVITOSTI

+420 776 096 091

www.realitnikral.cz

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

..a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Odměna pro luštitel: kniha o historii našeho regionu

Tajenka z minulého čísla: PŘIJĎTE NA HITY MICHALA DAVIDA DO AREÁLU ZA ZÁKLADNÍ ŠKOLOU. Z úspěšných luštitelů jsme vylosovali výherkyni Hanu Končickou. Tentokrát hrajeme o knihu Petra Andrla. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na adresu OÚ nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	STARO- ŘECKÁ DROBNÁ MINCE	1. ČÁST TAJENKY	SRDEČNICE		DÁNSKÝ OSTROV	BÁSNICKÝ ZÁPOR	VAJEČNÁ PLACKA	CITOSLOVCE STŘELBY	ÚTOKY	HROMADY		SPZ KOŘÍNA	OZDOBNÁ SPONA	ZBOŽNÁ ÚČTA	FRANCOUZ. HEREC		SLOVENSKÝ „RYTÍŘ“	SESTRA BABÍČKY
TEN I ONEN				LYŽAŘSKÁ VĚTROVKA							VANOČNÍ RYBA					ZKRATKA RUDEHO PRÁVA		
				ANGLICKÝ „KLÍČ“							POPEVEK							
OBOR O VÍ- VU PODNEBÍ NA ŽIVÉ ORGANISMY																ZNAČKA RUMUN. LETADEL		
																AČKOLI		
SPRÁVNÍ JEDNOTKA						ČÁST ZÁVODU						ŽENSKÉ JMÉNO						
						TROSKY LODI						NEVYCVIČIT						
CESTY LETADELEM					DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY						NAMOTAT							
					NÁTĚLNÍKY						TEKUTINA ŽIVOTA							
	ZKR. ČESKÉ ARMÁDY			CETY						SLOVENSKÝ „KARTAČ“					AMERICKÝ HEREC			
	INICIÁLY NEUMANNA			CIZOKRAJNÝ JEHLIČNA- TÝ STROM						FRANCOUZ. SOCIOLOG					OBVIŇOVAT			
PŘEDLOŽKA			CIZÍ SMĚNKA						PŘÍPRAVEK NA MOTORY					NAŠE SÍDLO				
			NÁZEV PLANETKY						ČISTIT PRANÍM					JMELÍ ŽLUTÉ (LIDOVÉ)				
KLASICKÉ DÍLO							FRANCOUZ. SÍDLO						JAPONSKÁ REKA			INICIÁLY ANDRLOVÉ		
							PLANOUT						NÁSTROJ PRAČLOVĚKA			ZN. LETADEL SALVADORU		
MRAŽENÉ PAMLASKY							2. ČÁST TAJENKY										SLOVENSKÝ „JAKŠI“	ROZŘE- DOVAT
							ČÁST RUKY											
	SÚDÁNSKÉ SÍDLO										ČLEN KOMISE							
	DRUH PAPOUŠKA					ZÁMĚR					UMĚLECKÝ TANEC							
						BYT HERCEM				PŮSOBIT BOLEST						PŘEDLOŽKA		
						JMÉNO ZAGOROVÉ				TELE- FONO VAT						KONZUMENT ALKOHOLU		
OCHOTNÉ				NÁVŠTĚVNÍK					SPĚCHAT							PŘEDLOŽKA		
				ŘEZNÝ NÁSTROJ					CHEMICKÝ PRVEK							ZÁSOBNÍK S BARVOU		
CITOSLOVCE POVZDECHU			NOTOVÝ ZÁPIS					VYBÍRAT SI						ITALSKÝ MALÍŘ				
			DOMÁCKÝ ANATOLIE					JAMKA						DOKONČIT PÍTÍ				
SÍTNICE (V ANATOMII)							DOSAHL LETADLA							ODSÁVAT MLÉKO				
							SÍDLO VE VIETNAMU							TĚŽCE CHODIT				
AKVARIJNÍ KAPRADINA						DOPLNIT						ŠPANĚLSKÝ TITUL ŽENY					ITALSKÉ POHOŘÍ	POHÁDKOVÝ JEDLÍK
						POKÁRAT						JIST (DĚTSKÝ)						
	DOMÁCKÝ ALICE				NAČEPOVAT						ČESKÝ FILM							
	VYSOKÁ KARTA				MOTOROVÉ JEDNOSTO- PÉ VOZIDLO						JAPONSKÉ SÍDLO							
BIBLICKÁ PRAMĚTI				JEDEN Z PRSTŮ						DRUH LICH- KOPYTNÍKA						ZKR. ODĚV- NÍ TVORBY		
				PSOVITÁ ŠELMA						3. ČÁST TAJENKY						DOMÁCKÝ OVIDIUS		
SLOVENSKÝ „SE“			ZN. FOTO- APARÁTŮ						DROBNÉ CHODIT							SÍDLO V NIGÉRII		
			SODNÍ OHLEDÁVAČ						DIŮV SYN							KOUPELOVÁ SŮL		
ODSTRANIT KOPANÍM								TRPĚT ZA TREST							SLOVENSKÝ „OVES“			
								DĚTSKÁ HRÁČKA							OLŠOVÝ POROST			
	SLUŽEBNÍK	OPOTŘEBO- VAT JÍZDOU					OČEKÁVAT						SETA NA PODZIM					
		ŽIRAFOVITÝ SAVEC					POPRAVČÍ						PŮVODCE DÍLA					
PŘIVEDENÍ POTOMKA NA SVĚT						ŠVESTKA						ORIENTÁLNÍ POHÁDKOVÁ POSTAVA						
						ZKOSENÝ						TUMAŠ						
SÚDÁNSKÉ SÍDLO					NA JAKÉSI MÍSTO						ČESKÝ SOCHAŘ					ZNAČKA TELLURU		
					POTOM						ČÁST KRKU					HRDINA		
THAJSKÉ SÍDLO				ODMĚNIT TRESTEM											HALAS			
				SPZ ROKYCAN											ZKRATKA DIVADEL- NÍCH NOVIN			
ZNAČKA DOUTNÍKŮ							UVNITŘ PRAŽDNÝ					NA ONOM MÍSTĚ						POMŮCKY:
																		AKOT, ALS, ANAND,
POHÁDKOVÁ POSTAVA												SLUŽEBNÍ POŘADÍ						DAGA, NAN, NUŠL, OI,
																		RETINA, TAKAE,
																		TSUGA,

Ordinační hodiny v srpnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátílová
(558 684 044)

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Od 17. do 28. 8. dovolená, zástup MUDr. Chovančík (po objednání na tel: 556 850 110). Jen akutní a neodkladná vyšetření.

Lékárna (725 816 569)

Pondělí, pátek 8:00-16:00
Úterý, čtvrtek 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST 8.00 - 11.15 12.15 - 17.00
ÚT, ČT 7.00 - 11.15 11.45 - 14.30

Upřednostňujte prosím e-mail a telefon, elektronická podání a platby převodem.

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obcematrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	972 752 143
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

GRATULUJEME K JUBILEU: SRPEN

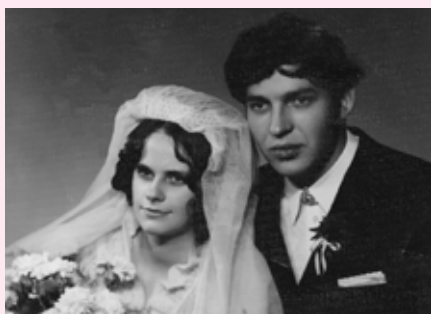
Marie Charbuláková	70 let
Eva Vypásková	70 let
Karel Marek	75 let
Václav Magnusek	75 let
Zdeněk Kaňák	75 let
Irena Muchová	75 let
Drahomíra Veličková	85 let

Dne 22. 8. 2020 slaví
50 let společného života naši rodiče,
prarodiče a praprarodiče

Josef a Marie Siudovi.

Do dalších společných let jim přejeme
hlavně hodně zdraví.

S láskou a úctou Peťa, Robin, Katka
a Ady s rodinami.

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník
737 135 546

Tam i zpět 24 Kč
(Od 4. do 13. 9. dovolená)

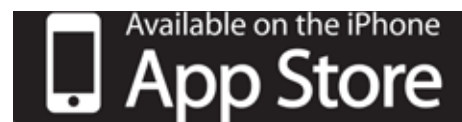
SENIOR TAXI

„do nemocnic“
776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Záříjové číslo vyjde 4. 9. 2020

Uzávěrka: 26. 8. 2020

Uzávěrka inzerce: 25. 8. 2020

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.